Ο ΔΗΜΟΦΩΝ

ιούλιος-αύγουστος-σεπτέμβριος 2009

έτος 10ο
αρ. τεύχους 44
τρίμηνη έκδοση
διανέμεται δωρεάν
ISSN 1109-2653

ΚΩΔΙΚΟΣ : 6325

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΑΧ. ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΑΝΔΡΑΣ

ΕΛΤΑ

ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 506/2001 ΤΑΧ. ΜΑΝΔΡΑΣ

28ης Οκτωβρίου 3, 196 00 - Μάνδρα Αττικής

www.dimofon.gr

ΔΗΜΟΦΩΝ

Κοινωνία & άλλα - Σ.Γ.Λ.
σελ. 3-4

Λογοτεχνία από τον Θεωνά Χαρατσή
σελ. 5

Αφηγήσεις & Ψυχολογία
σελ. 7

Εκδηλώσεις & νέα από τον δήμο μας
σελ. 8

Πολιτισμός από τον Καλοκαιρινό Σάββα
σελ. 9

Περιηγητικά κείμενα
από τον Στέλιο Μουζάκη
σελ. 10-11

Παιδική λογοτεχνία
από την Ελένη Α. Ηλία
σελ. 12-13

Υγεία από την Κονταξή Δέσποινα
σελ. 14

Πρόσωπα & Ποίηση - Ιωάννα Κόκλα
σελ. 15

Οι νέοι φοιτητές της πόλης μας
Αποτελέσματα εξετάσεων 2009 σε ΑΕΙ & ΤΕΙ
σελ. 16

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής "Ο ΔΗΜΟΦΩΝ"
ΕΚΔΟΤΗΣ
Παναγιώτης Δημητρούλης
(Κιν.: 6977.781.753)
ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Κοροπούλης Βασίλης
Κοροβέση Ελένη
Παπαϊωάννου Παναγιώτης
Υπεύθυνοι Ιστοσελίδας
Λαϊνάς Παναγιώτης - Μποχάρτζας Γεώργιος
Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων
Κωνσταντίνα Πέππα
Τηλ./Fax: 210.55.58.291

Προεκτύπωση - Σελιδοποίηση
Μήτσιου - Τσιάμη Κατερίνα
Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση
28ης Οκτωβρίου 3, 196 00
Μάνδρα Αττικής
Τηλ./Fax: 210.55.56.507
www.dimofon.gr
e-mail: info@dimofon.gr

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Αριθ. Λογ/σμού
5170039501733

Ετήσια Συνδρομή Μελών
Ιδιώτες: 10 Ευρώ
Οργανισμοί / Εταιρείες: 25 Ευρώ

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που τα υπογράφουν. Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η πηγή τους. Η ύλη για το τεύχος "έκλεισε" στις 23/09/2009

Παρακαλούμε να στέλνετε το αντίγραφο της κατάθεσης στο fax του Συλλόγου ή ταχυδρομικώς για ενημέρωση). Ο "ΔΗΜΟΦΩΝ" ανταλάσσεται με όλα τα έντυπα πολιτισμικού περιεχομένου.

εκδοτικό σημείωμα

Ανθρώπινες σχέσεις (Αγάπη, Φιλία, Συγγνώμη)

Ήταν μια φορά ένας νεαρός, ο οποίος συμπεριφερόταν μερικές φορές βίαια. Ο πατέρας του, του έδωσε ένα σακουλάκι με καρφιά και του είπε να καρφώνει ένα καρφί στο πεζοδρόμιο μπροστά από τον κήπο κάθε φορά που θα έχανε την υπομονή του και θα μάλωνε με κάποιον. Την πρώτη μέρα έφτασε στο σημείο να καρφώσει 37 καρφιά στο πεζοδρόμιο. Κατά τις εβδομάδες που ακολούθησαν έμαθε να ελέγχει τον εαυτό του και ο αριθμός των καρφιών που κάρφωνε στο πεζοδρόμιο λιγόστευε συνεχώς μέρα με τη μέρα: είχε ανακαλύψει ότι ήταν πιο εύκολο να συγκρατείται από το να καρφώνει καρφιά. Τελικά, έφτασε η μέρα κατά την οποία ο νεαρός δεν έβαλε ούτε ένα καρφί στο πεζοδρόμιο. Τότε πήγε στον πατέρα του και του είπε ότι εκείνη την ημέρα δεν χρειάστηκε να βάλει ούτε ένα καρφί. Τότε ο πατέρας του, του είπε να βγάζει ένα καρφί για κάθε μέρα που θα περνούσε χωρίς να χάσει την υπομονή του. Οι μέρες πέρασαν και ο νεαρός τελικά μπόρεσε να πει στον πατέρα του ότι είχε βγάλει όλα τα καρφιά απ το πεζοδρόμιο. Ο πατέρας τότε, οδήγησε τον υιό του στο πεζοδρόμιο μπροστά από τον κήπο και του είπε: "Παιδί μου, συμπεριφέρθηκες καλά, αλλά κοίτα πόσες τρύπες έχει το πεζοδρόμιο. Αυτό δεν θα είναι πια όπως πριν. Όταν μαλώνεις με κάποιον και του λες κάτι προσβλητικό, του αφήνεις μια πληγή όπως αυτή.

Μπορείς να μαχαιρώσεις έναν άνθρωπο και μετά να του βγάλεις το μαχαίρι, ωστόσο όμως θα του μείνει πάντα μια πληγή. Λίγη σημασία έχει πόσες φορές θα ζητήσεις συγνώμη, η πληγή που γίνεται με τα λόγια κάνει τόση ζημιά όσο και μία πληγή στο σώμα σου. Οι φίλοι είναι σπάνιοι, σε κάνουν να γελάς και σου φτιάχνουν το κέφι. Πάντα είναι διαθέσιμοι να σε ακούσουν όταν το χρειάζεσαι, σε αγαπάν και σε δέχονται στο σπίτι τους".

Για να τελειώσουμε: "Μία από τις χαρές τις φιλίας είναι να ξέρεις ποιόν να εμπιστευτείς".

(Alejandro Manzoni)

Αναφορά σ' αυτούς που έχουν ταλέντο!...

Χάρη στον περισσότερο ελεύθερο χρόνο και στο "χαλάρωμα" που συνεπάγεται το καλοκαίρι, μπορώ να παρακολουθώ αυτόν τον καιρό το τηλεοπτικό show *"America's got talent"*, το ελληνικό πανομοιότυπο του οποίου *("Ελλάδα έχεις ταλέντο")* μεταδόθηκε κατά τη διάρκεια της τηλεοπτικής περιόδου που τελείωσε.

Πριν προχωρήσω θα ήθελα να κάνω μιαν αναφορά στους κριτές των διαγωνιζομένων. Η σύγκριση της ομάδας των εδώ κριτών (ως σύνολο, αλλά και ατομικά) και των εκεί, αντικειμενικά (ή μάλλον, για να αναλάβω την προσωπική ευθύνη των απόψεών μου και των γραφομένων μου: κατ' εμέ) προκαλεί θλίψη: Οι εδώ προσπαθούν, λες, *"να κλέψουν την παράσταση"* απ' τους διαγωνιζόμενους, να αναδειχθούν γι' αυτό που κάνουν, δηλαδή να είναι κριτές... [...Και, **συνήθως, όπως γνωρίζουμε, κριτές και δη επι-κριτές είναι αυτοί που δεν μπορούν να κάνουν κάτι άλλο και δη ουσιαστικό και δημιουργικό...**]. Αυτό που εκτίμησα (τηρουμένων των αναλογιών...) στους "αλλοδαπούς" κριτές [κι ας είναι *"αμερικανάκια"* ...] είναι ο (κατά βάση) σεβασμός που έδειχναν προς τους διαγωνιζόμενους κι η (γενικά) ευπρεπής αντιμετώπιση όσων "κυνηγούσαν το όνειρό τους"...

Η παρακολούθηση του τηλεοπτικού show μου γέννησε τόσο σκέψεις, όσο και συναισθήματα...

Συναισθήματα συμπάθειας για όλους αυτούς τους ανθρώπους που, όπως προείπα, *"κυνηγούν το όνειρό τους"*... Να εκφραστούν, να αναδειχτούν κάνοντας αυτό που αγαπούν, να πετύχουν... Κι αρκετές φορές δεν συμπάθησα, απλώς, κάποιους απ' αυτούς, αλλά και συνέπασχα μ' αυτούς, είτε στην αγωνία τους πριν από την παράστασή τους ή την κρίση της επιτροπής, είτε στη θλίψη τους όταν κρίνονται "κομμένοι" από τη συνέχεια...

...διότι, βεβαίως, καλώς ή κακώς, (και) το show αυτό είναι ανταγωνιστικό... Με ό,τι αυτό συνεπάγεται... Τόσο για τους διαγωνιζόμενους, όσο και για τους κριτές!

Είναι εύκολο να κατακρίνεις - επικρίνεις. Μα είναι δύσκολο να διακρίνεις... αυτόν που είναι πιο άξιος.... **Πρέπει να κάνεις επιλογές. Και οι επιλογές είναι, συχνά, πολύ δύσκολες!** Όχι μόνο σε τέτοια τηλεπαιχνίδια, βεβαίως, αλλά, πολύ περισσότερο, στη ζωή μας την ίδια, ο καθένας, οπότε μάλιστα δεν πρόκειται για παιχνίδι...

Πολύ πιο σκληρή και βασανιστική και ψυχοφθόρα είναι, βεβαίως, η διαδικασία της επιλογής για τους ίδιους τους διαγωνιζόμενους. Και **ιδιαίτερα ενδιαφέρον το να παρατηρείς [και να διδάσκεσαι, ως θεατής, είτε θετικά είτε αρνητικά, από] τον τρόπο που αντιμετωπίζει κανείς την επιτυχία ή την αποτυχία...**

"Είναι για μένα ζήτημα ζωής ή θανάτου", ακούς κάποιον να λέει, ενόψει της κρίσης...

"Είμαι ο καλύτερος" ακούς να αυτο-επαινείται κάποιος άλλος, αλλαζονικά.

"Είναι στ' αλήθεια πολύ σκληρός ο ανταγωνισμός και πραγματικά ιδιαίτερα καλοί οι ανταγωνιστές μου", λέει κάποιος άλλος με μετριοπάθεια [και -σας διαβεβαιώ- καθόλου "μέτριος"!...], *"αλλά εγώ θέλω [ή: "πρέπει"!...] να κερδίσω"*...

Και μετά την κρίση και την επιλογή... δάκρυα και κλάμα. Τόσον από τους χαμένους, όσο και από τους νικητές... **Εξίσου διδακτικό να παρατηρείς, και πάλι** [και μάλιστα κατά τεκμήριο ως φυσική αντίδραση και όχι σκηνοθετημένα...] **τόσον τους μεν, όσο και τους δε...**

"Γκρεμίστηκε το όνειρό μου" λέει κάποιος, ανάμεσα στα αναφιλητά του. Και σκέφτομαι πως είτε το όνειρό του ήταν πολύ "πρόχειρα" θεμελιωμένο, είτε δεν έχει αποκτήσει - κατακτήσει ο ίδιος την ωριμότητα να αντιμετωπίζει τέτοιες καταστάσεις...

[...Και δεν το σκέφτομαι μόνο εγώ, ο θεατής, ο "κριτής των πάντων" εκ του ασφαλούς, ο ηθικολόγος, ο "συμβουλάτορας", ο "σοφός"... Το σκέφτεται και το λέει κι ένας άλλος, εξίσου "αποτυχημένος" διαγωνιζόμενος:]

"Δεν θα εγκαταλείψω! Θα συνεχίσω να κυνηγώ το όνειρό μου! Θα συνεχίσω να αγωνίζομαι... Μέχρι να πετύχω!..." σχολιάζει ένας άλλος... [Κι εγώ από τώρα τον λογίζω να έχει επιτύχει!...]

"Είναι κρίμα και άδικο" σχολιάζει ένας τρίτος. Και συνεχίζει: *"Είχα προσπαθήσει τόσο πολύ για να πετύχω"*...

Και σκέφτομαι εγώ, με τη σειρά μου, με ψυχραιμία (υποθέτω) καθώς βρίσκομαι "έξω απ' τον χορό" [και δεν είναι καθόλου βέβαιο πως θα σκεφτόμουν και δεν θα ένιωθα το ίδιο, εάν κι εγώ βρισκόμουν σε αντίστοιχη θέση]: **Μπορεί να είχες, πράγματι, προσπαθήσει πολύ, πάρα πολύ, για να πετύχεις, στο αναγνωρίζω! Αλλά ίσως, τελικά, να μην είχες προσπαθήσει τόσο πολύ, όσο θα μπορούσες. Και δεν μπορείς, βεβαίως, να γνωρίζεις, εάν ο άλλος, ο ανταγωνιστής σου, είχε προσπαθήσει πολύ περισσότερο από σέναν!...** Και, συνεπώς, θα ήταν άδικο, πραγματικά, τόσο γι' αυτόν, όσο και "για το δίκηο" (δηλαδή αντικειμενικά) να είχες επιλεγεί εσύ και όχι ο άλλος... έτσι δεν είναι;... Και κάτι ακόμα, περαιτέρω: Αφού όλοι επικαλούμαστε και θέλουμε, κατά πως λέμε, την αξιοκρατία, θα πρέπει, βεβαίως, να σκεφτούμε κι ετούτον τον παράγοντα: πως δηλαδή **ο άλλος μπορεί να είναι** [λέμε, τώρα!...] **πολύ πιο άξιος και ικανός από εσένα!...**

[Δεν γράφω δα τίποτα νέο κι άγνωστο ή τίποτα σπουδαίο... Ίσα ίσα, μάλιστα, **είναι αυτονόητα (γιατί δεν είναι λόγια, αλλά βιώματα...) για όσους ασχολήθηκαν ή ασχολούνται στη ζωή, ιδίως από μικρή ηλικία, με τον αθλητισμό...** Το δυστύχημα είναι, όμως, πως οι περισσότεροι, αντί να αθλούμεθα, μένουμε είτε απλοί θεατές στις κερκίδες ή και... στις πολυθρόνες μας, ανόητοι τηλεθεατές ανόητων εκπομπών...]

...Από εμένα, πάντως, όλοι αυτοί οι διαγωνιζόμενοι, που είδα στο συγκεκριμένο talent show, είναι πολύ πιο άξιοι, πολύ πιο ικανοί σ' αυτό που κάνουν, ασκώντας το ταλέντο τους. Ενώ εγώ [λέμε, τώρα!...] κάποιο ταλέντο μου μπορεί να το'χω αφήσει α-παίδευτο και ανεκμετάλλευτο, να το έχω "θάψει", όπως συμβαίνει στην ευαγγελική παραβολή των "ταλάντων"... Άξιος ο "μισθός" τους, λοιπόν! Κι αντίστοιχα **αξίζουν τον σεβασμό όλων μας!** Γι' αυτό που κάνουν, γι' αυτό που είναι, γι' αυτό που έχουν... Διότι **κάθε άνθρωπος -το νιώθω, το ξέρω και το λέω με βεβαιότητα- είναι σε κάποιον τουλάχιστο τομέα πιο άξιος από εμένα...** Κι όταν δεν το ξεχνώ αυτό, μπορώ να... "βάζω τα πράγματα" και τον εαυτό μου "στη θέση του", αποφεύγοντας την υπερηφάνεια...

Σ.Γ.Λ., Seagull
http://www.spourgitistefanos.blogspot.com

και άλλα...

Αφού "δεν είμαστε όλοι ίδιοι" τότε γιατί έχουμε τέτοια χάλια ως κοινωνία?

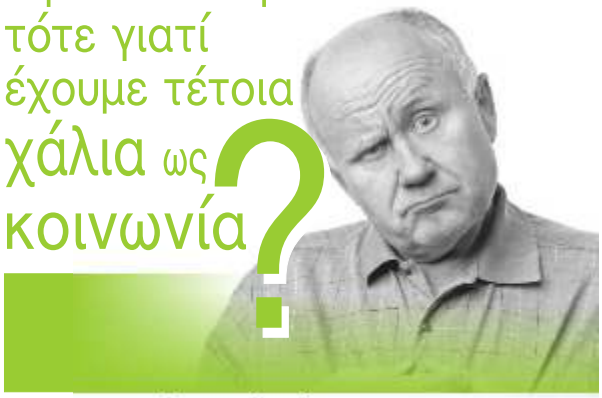

"Δεν είμαστε όλοι ίδιοι!..."

[Και βέβαια όχι!... Το αποκαλύπτει, άλλωστε, κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο, εκείνο το ανέκδοτο (που αναφέρεται μεν σε δικηγόρους, αλλά θα μπορούσε κάλλιστα να αφορά σε οποιανδήποτε άλλη κατηγορία) που λέει ότι *"το 98% των δικηγόρων, δυστυχώς δίνει το κακό όνομα και στους υπόλοιπους"!...]*

"Δεν είμαστε όλοι λαμόγια, κλέφτες, απατεώνες κ.λπ."

[Όχι βέβαια! Το ζήτημα είναι αν αυτό γίνεται συνειδητά ή λόγω τύχης (ή... ατυχίας...)]

"Υπάρχουν και εργατικοί και δραστήριοι άνθρωποι. Προσπαθούμε να είμαστε σωστοί στη δουλειά μας. Επαγγελματίες!..."

[Σε αντίθεση, βεβαίως, με τους "ερασιτέχνες". Κατηγορία και χαρακτηρισμός που είναι, φυσικά, υποτιμητικός, παρότι περιέχει ως συνθετικά του τις τόσο ευγενικές λέξεις "έρως" και "τέχνη"...]

"Εγώ είμαι ντόμπρος! Γνήσιος! Αυθεντικός! Ό,τι έχω θα στο πω μπροστά σου. Τίμια και τσεκουράτα! (Διότι "οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους"...). Δεν μ' αρέσει να υποκρίνομαι!..."

[Μπράβο να σε χαρώ! Κάποια σκέψη, ενδεχομένως, να μην υποκριθείς, αλλά να προσπαθήσεις να γίνεις καλύτερος, ευγενικός, χαρούμενος, προσηνής κ.λπ. κ.λπ., σου έχει περάσει απ' το μυαλό, ως εναλλακτική πρόταση;...]

"Όχι βέβαια! Δεν ισχυρίζομαι δα πως είμαι άγιος!... Έχω κάνει κι εγώ τα λάθη μου και τις στραβές μου... αλλά, πάντως, δεν είμαι σαν εκείνον ή σαν τον άλλον.... τον τάδε και τον δείνα... τον "μπήξε" και τον "δείξε"... Που ο καλύτερός τους (μπορεί να) έχει σκοτώσει τη μάνα του..."

[...]

"Αλλά έτσι είναι η ζωή: Για μας τα ντόρτια κι οι διπλές και γι' άλλους οι εξάρες... Ήμουν άτυχος, βλέπεις, στη ζωή μου! Μ' αδίκησε η ζωή και η "κακούργα" η κοινωνία... Όλοι αυτοί οι επιτυχημένοι "δεν πιάνουν χαρτωσιά μπροστά μου"... Γιατί αν υπήρχε δικαιοσύνη και αξιοκρατία, ξέρεις τι θα ήμουνα εγώ τώρα και τι περιουσία θα είχα;!..."

[Όχι δεν ξέρω! Αλλά θα μπορούσα να φανταστώ: Ίσως θα ήσουν δήμαρχος ή νομάρχης και, πάντως, γνήσιο και αγνό παιδί του λαού (κάτι σαν "Πανίκος" ένα πράγμα...). Ή ακόμα και Πρωθυπουργός ("Γιατί; Καλύτεροι είναι όλοι αυτοί από σένα;"...) ή/και Πλανητάρχης (:Μπάρακ Ομπάμα ή... Τάκης Μπουγάς!...). Και, από την άλλη, Ωνάσης ή Νιάρχος ή Λάτσης! Ή, ακόμα σωστότερα, συνδυασμός επιτυχημένου επιχειρηματία και πολιτικού... κάτι σαν τον Μπερλουσκόνι!...]

Ξέρεις τι είναι αυτές οι φράσεις; [οι... φυλακισμένες μέσα στα εισαγωγικά]. Ξέρεις ποιος τις έχει πει και τις λέει ακόμα; Και βέβαια ξέρεις - δεν μπορεί να μην ξέρεις!... Είναι φράσεις που τις λέμε όλοι μας, καθημερινά, με κάθε ευκαιρία, ανάλογα με τις περιστάσεις...

Όλοι μας "σχεδόν" τέλειοι!

Και, πάντως, "προσπαθούμε για το καλύτερο"!...

Κι αφού είναι έτσι, αναρωτιέμαι, πώς γίνεται και ως σύνολο, ως κοινωνία, έχουμε καταντήσει τόσο χάλια και ακόμα πάμε από το κακό στο χειρότερο;...

Μήπως, τελικά, είμαστε όλοι ίδιοι;...

Ή μήπως, έστω, έχουμε όλοι τα στραβά κι ανάποδά μας, καθένας το κουσούρι ή τα κουσούρια του, και ας προβάλλουμε τα προτερήματά μας;...

Τα οποία προτερήματά μας, σημειωτέον, συχνά είναι στη φαντασία μας...

[...όπως μπορεί να διαπιστώσει κανείς (αλλά μόνο καθόσον αφορά στους άλλους και όχι, φυσικά, στον εαυτό μας...) βλέποντας, για παράδειγμα, τις "οντισιόνς" στα διάφορα τηλεοπτικά "talent shows"....]

Μήπως, τελικά, είμαστε όλοι (ή οι περισσότεροί μας) "εν δυνάμει" λαμόγια, κλέφτες, απατεώνες κ.λπ., κι απλώς δεν μας δόθηκε η ευκαιρία να... "αποδείξουμε" εμπράκτως τα... "ταλέντα" μας αυτά;... **Μήπως δηλαδή δεν είμαστε συνειδητά και με προσωπική απόφαση με το μέρος του καλού;...**

Μήπως οι περισσότεροί μας είμαστε αποδεδειγμένα τεμπέληδες και τσαπατσούληδες;...

[Οι δημόσιοι υπάλληλοι, πάντως, θεωρούν ότι "υπερβαίνουν τα όριά τους τα ανθρώπινα", αν και οι περισσότεροι δεν θα είχαν εύκολα θέση σε μια επιχείρηση με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια... Κι όσο για τους διάφορους τεχνίτες και ελεύθερους επαγγελματίες, που οι περισσότεροι ονειρεύονται να κάνουν καμιά "καλή αρπαχτή", πώς συμβαίνει άραγε -πέστε μου!- ο ένας να βρίσκει κουσούρια και τσαπατσουλιά μόνο στις δουλειές των άλλων, ακόμα της συντεχνίας του, αλλά όχι στα δικά του έργα;...]

Χρειάζεται, άραγε, να συνεχίσω με άλλα παραδείγματα;...

...Δεν φθάνουν αυτά για να αποδείξουν πως *"των άλλων είναι καρύδια και βροντάνε, μα τα δικά μας είναι σύκα";!....*

Εκεί έγκειται το λάθος μας, νομίζω...

...Πως είμαστε εύκολοι στην κριτική μας με τους άλλους...

...Πως, αντίθετα απ' ό,τι θα έπρεπε, είμαστε υποκειμενικοί με τους εαυτούς μας και "αντικειμενικοί" με τους άλλους...

...Πως (μοιραία, ίσως, εξ απόψεως ψυχολογίας...) **συγκρίνουμε τις λάθος πράξεις των άλλων και τα ενδεχομένως αποτυχημένα αποτελέσματά τους, με τις δικές μας καλές και αγαθές προθέσεις...**

...Πως ξεχνάμε όλα τα δικά μας λάθη και βλέπουμε το ελάχιστο λάθος του συνανθρώπου μας, το οποίο μάλιστα και γιγαντώνουμε...

...Πως **προσπαθούμε να "διορθώσουμε" όλους τους άλλους γύρω μας, την κοινωνία ολόκληρη, ενώ εμείς δεν μπορούμε, απ' ό,τι φαίνεται, να διορθώσουμε στο ελάχιστο τον εαυτό μας!...**

Διότι αν το είχαμε κάνει, όλα θα πήγαιναν προς το καλύτερο!....

Σ.Γ.Λ., Seagull
http://www.seagullstefanos.blogspot.com

"Περί μυθιστορήματος"

του Θεωνά Χαρατσή

Πάει καιρός που ήθελα να καθίσω να γράψω μια μεγάλη ιστορία, ένα μυθιστόρημα όπως το λένε με άλλα λόγια μα ποτέ δεν είχα την υπομονή και το κουράγιο να παρακολουθήσω ως το τέλος την εξέλιξή του. Γιατί το μυθιστόρημα όπως και να το πάρεις χρειάζεται μια σταθερότητα συναισθημάτων από την αρχή μέχρι το πέρας της συγγραφής του. Και αυτό ακριβώς είναι το χαρακτηριστικό ιδίωμα που δεν κατόρθωσα ποτέ, όχι απλώς να κάνω κομμάτι του λόγου μου, μα και της ύπαρξής μου της ίδιας. Όλο και προσπαθούσα να κάνω μια καλή αρχή, στοιβάζοντας κατά δεκάδες τα γραμμένα φύλλα κι όλο το αποτέλεσμα μου φαινόταν ανεπαρκές και αντιαισθητικό. Γιατί βλέπετε οι ήρωες μου ποτέ δεν κάθονταν φρόνιμα, ποτέ δεν ήταν οι ίδιοι για να μπορέσω κι εγώ ν' αποδώσω πειστικά το πορτρέτο τους. Άλλαζαν διαρκώς προσωπείο κι εκεί που νόμιζες πως στην συγκεκριμένη περίπτωση θα συμπεριφέρονταν με τον τάδε ή τον δείνα τρόπο, να σου και έπρατταν ακριβώς αντίθετα απ' ότι είχες υπολογίσει. Ξέφευγαν απ' τα χέρια μου σαν να είχαν δική τους θέληση κι έπλεκαν παράμερα, ο καθένας τους, την ιστορία που του άρεσε, αφήνοντας με ανήξερο για την τελική έκβαση. Προσπαθούσα στανικός να τους επιβάλλω την δική μου εκδοχή αλλά του κάκου, ούτε που μου 'διναν καθόλου σημασία. Δεν ήξερα καν σε ποια γλώσσα μιλούσαν. Μέσα στην απλή δημοτική πέταγαν και λέξεις λόγιες, ανάμεσα σε καταστάσεις τραγικές πρόβαλλαν όλο θράσος και ξεστόμιζαν φράσεις ανείπωτης αθυροστομίας, εκχυδαΐζοντας την ατμόσφαιρα. Όταν το ύφος πρόσταζε ρεαλισμό, εκείνοι παράδερναν σε ανόητες φαντασιοπληξίες και όταν πάλι οι άβουλοι χαρακτήρες παρακαλούσαν για λίγη ανθρωπιά, εκείνοι τάχατες δεν το καταλάβαιναν και τους μιλούσαν δικανικά, μ' έναν απάνθρωπο κυνισμό. Γιατί, βέβαια, υπήρχαν και οι κομπάρσοι που οι αντιδράσεις τους ήταν αρκετά πάγιες και χαρακτηριστικές της προσωπικότητάς τους, μόνο που δεν τους έλεγχα εγώ αλλά οι πιο αυθάδης από τους κεντρικούς ήρωες μου. Και όλα αυτά μπερδεύονταν μεταξύ τους, ανακατεύονταν συναλλάζοντας θέσεις και υπευθυνότητας με τρόπο που διέφευγε εντελώς της αντίληψής μου και μ' έκανε να τραβώ τα μαλλιά μου! Λες και δεν ήμουν εγώ που έπλαθα τους ήρωες μου, αλλά αυτοί εμένα.

Τώρα φυσικά που αντικρίζω το θέμα λίγο πιο σκεπτικιστικά δεν μου προξενεί και μεγάλη εντύπωση. Διαπίστωσα πως όλη αυτή η ανακατωσούρα αποτελεί φυσικό επακόλουθο στην πλοκή ενός έργου, όταν ο συγγραφέας έχει μόνο μια θολή και έξω από την εμπειρία του, εικόνα της κατάστασης που θέλει να περιγράψει. Όταν μια ιδέα φαντάζει πολύ ελκυστική αλλά υποδεικνύει μόνο τον καλύτερο τρόπο αποπεράτωσης ενός λογοτεχνικού έργου και ο συγγραφέας αναλώνεται στην προσπάθεια να αναδείξει μεγαλόπρεπα το φινάλε, τότε ακόμα και χωρίς να το καταλαβαίνει θα επιδείξει αδιαφορία για την πλοκή του έργου που προηγείται της κορύφωσης. Στο ίδιο αποτέλεσμα αλλά με μια αντιστρόφως ανάλογη πορεία θα οδηγηθεί και ο επίδοξος μυθιστοριογράφος που εμπνεύστηκε μονάχα την αρχή ενός λογοτεχνικού έργου. Σ' αυτή την περίπτωση (που κατά την γνώμη μου εμφανίζεται συχνότερα) ο δημιουργός υπολείπεται σε εφόδια (εμπειρικά και λογοτεχνικά) και εξαναγκάζεται να αφήσει ανολοκλήρωτη την αφήγηση. Εδώ, το δόγμα που υποδεικνύει "την αρχή σαν ήμισυ του παντός", απλά ακυρώνεται.

Λίγο πιο περίπλοκη γίνεται η κατάσταση, αν η έξαψη της διάνοιας που που καθοδηγεί τον γραπτό λόγο επισυμβαίνει ενόσω ξετυλίγεται η πλοκή, οπότε το τελικό θέαμα που θα παρουσιάζει το γραπτό κείμενο, στο σύνολό του, θα μοιάζει πάρα πολύ με μια ανισόπεδη τεθλασμένη γραμμή που προεξέχει πότε προς τα πάνω και πότε προς τα κάτω, σε αντίθεση με τον ώριμο καρπό ενός έμπειρου συγγραφέα που θυμίζει περισσότερο το σκιαγράφημα ενός όρους. Εάν, τώρα, ο διηγηματογράφος κάνει συρραφή όλων των παραπάνω σε ένα μόνο κείμενο (όπως συνήθιζα να κάνω εγώ), τότε θα δημιουργήσει ένα εξάμβλωμα και φυσικά θα αποτύχει να αποδώσει το ωραίο. Και επειδή το ύφος ενός συγγραφέα αλλάζει πολύ δύσκολα ή και καθόλου, αναρωτιέμαι αν αυτός ο τρόπος γραφής μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε κάποιο άλλο είδος πεζογραφίας πέρα από την λογοτεχνία. Ίσως σε ένα είδος προσωπικού ημερολογίου που θα αποσκοπεί στην τέρψη του συγγραφέα του, μονάχα, αφήνοντας όμως κάποτε- κάποτε και περιθώρια ανάγνωσής του από κάποιον δεύτερο...

The IKARIA Chronicles | Ιπτάμενες καρέκλες

Γύρισα, επιτέλους! (Για την ακρίβεια, έχω γυρίσει εδώ και μία εβδομάδα, αλλά είπα να συνεχίσω ακόμα την αποτοξίνωση από τα μπλογκ, ειδικά μετά το πολιτισμικό σοκ που έπαθα όταν μπήκα στον Pathfinder... Πραγματικά, ορισμένοι άνθρωποι έχουν τεράστια ανάγκη διακοπών, ή έστω ηρεμιστικών!).

Φέτος θα ξεκινήσω την περιγραφή των συναρπαστικών (που λέει ο λόγος) διακοπών μου από το ταξίδι με το πλοίο...

Πρώτα απ' όλα, να επισημάνω ότι το ταξίδι με πλοίο είναι το αγαπημένο μου, ειδικά αν ταξιδεύω βράδυ. Βάζω τα ακουστικά μου και κάνω βόλτες στο κατάστρωμα ακούγοντας μουσική και την καταβρίσκω. Παλιότερα, ήταν πιο τραγικά τα πράγματα, καθώς παίρναμε τον σκυλοπνίχτη που κάνει το ταξίδι σε 12 ώρες -αρκετές για να σε βρούνε κρεμασμένο με το καραβόσκοινο στην κουπαστή. Αλλά από τότε που εμφανίστηκε (ακολουθεί γκρίζα διαφήμιση) το Nissos Mykonos, το ταξίδι γίνεται σε μόλις έξι ώρες.

Το πλοίο ήταν γεμάτο μέχρι αηδίας, φυσικά, καθώς το προτιμούν όλοι, λόγω της ταχύτητας. Μέχρι και στις σκάλες είχαν απλώσει sleeping bag οι άπλυτοι βρετανοί και για να ανεβοκατέβεις έπρεπε να κάνεις άλμα σαν τον Κουκοδήμο ή να τους πατήσεις τα κρανία.

Ως συνήθως, έκλεισα πρώτη θέση, όχι επειδή λατρεύω να βλέπω τα λεφτά μου να εξανεμίζονται, αλλά επειδή είχα μαζί και το λάπτοπ και ήμουν αποφασισμένος να βρω πρίζα αυτή τη φορά... Εκεί που ήμουν έτοιμος να πλευρίσω μία (πρίζα πάντα, μη φάμε καμιά παντόφλα), ήρθε ο τύπος που καθόταν δίπλα μου και με παρακάλεσε να αλλάξω θέση με έναν φίλο του, που τον είχαν βάλει στην απέναντι πλευρά του σαλονιού.

Ως γνωστόν, είμαι πολύ ευγενικός και καλόβολος και σκέφτομαι τον συνάνθρωπο, γι' αυτό και καλά να πάθω!

Διότι όχι μόνο δεν είχε ΚΑΝ πρίζα στο άλλο σαλόνι, αλλά η θέση μου ήταν στο παράθυρο και στην εξωτερική καρέκλα καθόταν μία γριά με ρευματικά, κιρσούς, αρθριτικά και παράλυση, η οποία μπορούσε να κουνηθεί μόνο με υποθαλάσσιο σεισμό. Αυτό σήμαινε έξι ώρες πλήρους ακινησίας για μένα. Αν με ξέρετε καλά, θα γνωρίζετε ότι δεν μπορώ να μείνω ακίνητος για μεγάλο χρονικό διάστημα. Στη μία ώρα θα άρχιζα να δαγκώνω το μπροστινό κάθισμα και στις δύο ώρες θα άρχιζα να δαγκώνω το κρανίο του μπροστινού - ο οποίος μπροστινός ήταν ένα εκνευριστικό πεντάχρονο που είχε κολλήσει πάνω στο παράθυρο και με κοιτούσε έντονα όλη την ώρα...

Για να μην τα πολυλογούμε, με το που ξεκινήσαμε την έκανα όσο προλάβαινα και άρχισα τις βόλτες στο κατάστρωμα, απολαμβάνοντας τη μουσική, το ηλιοβασίλεμα και περπατώντας ζιγκ ζαγκ ανάμεσα στους άπλυτους που είχαν ξαπλώσει σε όποιο ίσιωμα έβρισκαν.

Όταν επέστρεψα, η γριά είχε αποκοιμηθεί (λες και το ήξερα!), όλες οι θέσεις ήταν γεμάτες και στους διαδρόμους που δεν είχαν ξαπλωμένους, περιφέρονταν μανάδες με πρησμένο μάτι που έσπρωχναν καροτσάκια. Κι εκεί την είδα! Η απόλυτη θεά του ταξιδιού, μία οπτασία, πίσω από έναν άδειο, κλειστό πάγκο μπαρ. Μία αφύλαχτη πρίζα! Για τις επόμενες 4 ώρες του ταξιδιού την έβγαλα καθιστός σε μία περιστρεφόμενη καρέκλα, με το λάπτοπ συνδεδεμένο στην πρίζα. Για πότε πιάσαμε Πάρο και Νάξο, ούτε το κατάλαβα!

Αφού έλιωσα στο παιχνίδι με τα λαχανικά και τα ζόμπι (με τις φρικαρισμένες μανάδες να με κοιτάζουν με πιο πρησμένο μάτι) και είδα και ολόκληρο το Quantum of Solace, αποφάσισα ότι είχε έρθει η ώρα να το κλείσω και να σηκωθώ, κυρίως διότι η επίδραση της ταχύτητας -σε συνδυασμό με το κύμα- είχε γίνει εμφανής πάνω μου: είχα πρασινίσει και ήμουν έτοιμος να τα βγάλω όλα. Τα μάζεψα και πήρα την απόφαση για την τελευταία ώρα του ταξιδιού να κάνω άλλη μία βόλτα στο κατάστρωμα -που παραλίγο να αποδειχθεί και η τελευταία μου...

Βλέπετε, όταν ένα πλοίο ταξιδεύει με μεγάλη ταχύτητα, είναι λογικό να έχει λίγο αεράκι. Όσο περνά η ώρα και το πλοίο αυξάνει ταχύτητα, το αεράκι γίνεται λίγο πιο έντονο. Τώρα, αν υπολογίσουμε και το γεγονός ότι το Ικάριο πέλαγος φημίζεται για τους ανέμους του, τότε το αεράκι ανεβαίνει κλίμακα και γίνεται το Όσα παίρνει ο άνεμος. Και ο άνεμος στη συγκεκριμένη περίπτωση παίρνει τουρίστες, τσάντες, μπουκάλια, σκυλιά και - το χειρότερο- καρέκλες!

Όλες αυτές οι αθώες, πλαστικές καρέκλες που βρίσκονται στο κατάστρωμα, μετά τις 12 το βράδυ αποκτούν πτητική ικανότητα και δολοφονικά ένστικτα.

Οι ιπτάμενες καρέκλες -κάτι σαν τα Ιπτάμενα Στιλέτα του Γιμού- ξεκινούν δειλά δειλά να κινούνται πάνω στο κατάστρωμα, γλιστρώντας κιόλας στη γλίτσα που έχει απλωθεί από το νερό που σε μαστιγώνει αλύπητα. Όσοι κάθονται γύρω βρίσκουν το θέαμα διασκεδαστικό και γελάνε. Και τότε, όταν η Καρέκλα έχει κερδίσει την εμπιστοσύνη τους, με την επόμενη ριπή ανέμου, πετάγεται ξαφνικά με δύναμη στον αέρα και κομματιάζεται όπου βρει! Και αν βρει κάγκελο, έχει καλώς! Αλλά αν ανάμεσα στο κάγκελο και αυτήν βρίσκεται το κεφάλι κάποιου ανίδεου, τότε ο ανίδεος, αντί για την Ικαρία, θα κατέβει στη Σάμο -ώστε να πάει κατευθείαν για νοσηλεία!!

Αλλά εγώ είμαι γενναίος και αποφάσισα να κάτσω σε μία από αυτές, μπροστά-μπροστά κιόλας, στο πεδίο βολής τους! Κι εκεί που είχα αποκοιμηθεί με τις αιθέριες μελωδίες του Terminator και του Star Trek, μία σατανοκαρέκλα εκτοξεύθηκε απροειδοποίητα και θρυμματίστηκε ακριβώς πάνω στο αριστερό μου καλάμι!!! Δεν ξέρω αν έχει τύχει να ξυπνήσετε ποτέ με αυτόν τον τρόπο, αλλά πιστέψτε με, δεν είναι καθόλου ωραίο!!! Ευτυχώς, δεν ούρλιαξα -μια και είχα ήδη γίνει αρκετά ρεζίλι σε όλο το κατάστρωμα. Μπροστά μου, ένας άπλυτος ξαπλωμένος σε sleeping bag, κοιτούσε με μάτια γουρλωμένα ένα σπασμένο πόδι της καρέκλας που προσγειώθηκε δίπλα του. Αν δεν την είχε πληρώσει το πόδι μου, η καρέκλα θα του είχε γίνει εμφύτευμα στο κούτελο!

Συμμαζεύοντας τα κομμάτια του καλαμιού και της αξιοπρέπειάς μου, σηκώθηκα και έφυγα κουτσαίνοντας και γλιστρώντας. Αγκάλιασα μία κολόνα κι έμεινα εκεί για δέκα λεπτά, καθώς από τη μία φυσούσε τόσο δυνατά που θα έφευγα σαν τη Μαίρη Πόππινς χωρίς ομπρέλα, ενώ από την άλλη ήθελα να βάλω τα κλάματα από τον πόνο! Την υπόλοιπη μισή ώρα του ταξιδιού την πέρασα τελικά καθισμένος στα σκαλιά του σαλονιού, πρασινισμένος, αλλά ασφαλής. Η πληγή στο καλάμι ακόμα δεν έχει επουλωθεί 15 μέρες μετά -αυτό είναι που λένε "αξέχαστο ταξίδι"!

Peslac
http://peslac.pblogs.gr

Προαίρεση

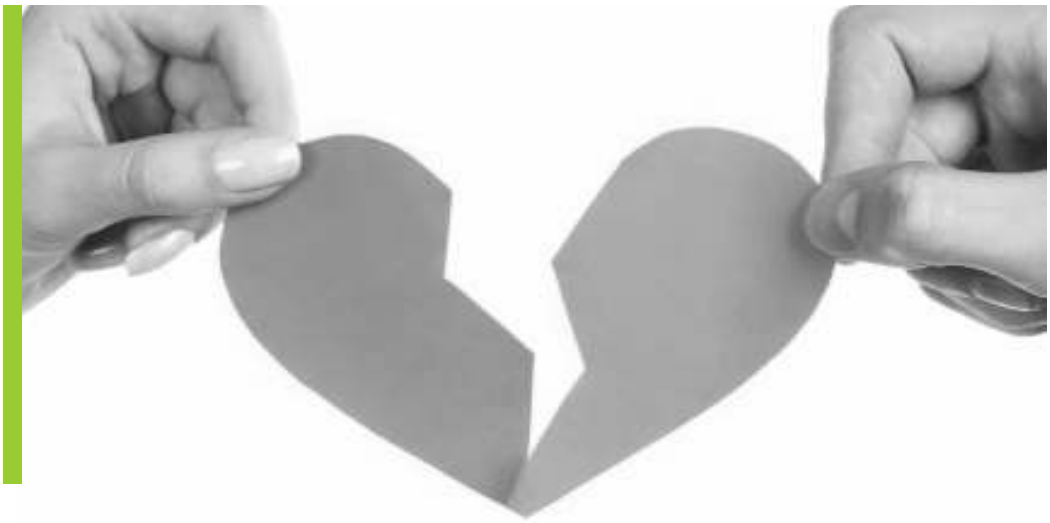

Ας μιλήσουμε σήμερα για τα ζευγάρια και την επικοινωνία μέσα στην σχέση. Ας μην ξεχνάμε ότι η σχέση είναι μια συνεργασία αγάπης, η οποία έχει τις δικές της ροές και εκδηλώσεις ανάμεσα σε δύο ανθρώπους.

Το παν στην επικοινωνία του ζεύγους είναι πρώτα η άμεση καθημερινή επικοινωνία που εκδηλώνεται μέσω του διαλόγου. Με αυτό τον τρόπο οι άνθρωποι ανακαλύπτουν συνεχώς περισσότερα πραγματάκια ο ένας για τον άλλον, οπότε και, κατ' επέκταση, η σχέση εμβαθύνεται ακόμα περισσότερο στον τομέα της γνώσης της προσωπικότητας του ανθρώπου σου.

Σε όλα αυτά μπαίνει η ΠΡΟΑΙΡΕΣΗ, πόσες φορές σου είπε κάτι η έκανε κάτι ο σύντροφός σου και το παρεξήγησες, χωρίς να λάβεις υπόψη για ποιο λόγο το έκανε, και αμέσως άρχισες καυγά και φωνές χωρίς να ρωτήσεις ώστε να μάθεις τους λόγους της πράξης; Πόσες φορές βιάστηκες, εξαιτίας του εγωισμού σου, να βγάλεις βεβιασμένα συμπεράσματα που ίσως ραγίσουν το γυαλί της σχέσης ;

Μήπως όλα αυτά είναι από την έλλειψη αγάπης προς τον σύντροφο σου ή από τα μεγάλα βάθη εγωισμού που έχεις μέσα σου;... Για ψάξε λίγο καλύτερα με την μέθοδο της ανακεφαλαίωσης του παρελθόντος και θα ανακαλύψεις πολλά.

Η προαίρεση είναι η καρδιακή κατάσταση της πράξης που κρύβεται πίσω από κάθε εκδήλωσή της. Ο άνθρωπός σου που αγαπάς πολύ, που τον σκέφτεσαι και τον νοιάζεσαι όλη την ώρα και η αγάπη σου γι' αυτόν είναι μεγάλη, άρα και η σκέψη για την προαίρεση σου θα είναι καλή. Από τη στιγμή που μέσα σου έχεις "κλειδώσει" το γεγονός ότι δεν πρόκειται να κάνει κακό, τότε καλό είναι να εξετάζεις κάθε προαίρεση της πράξης μέσω ερωτήσεων και διαλόγου πριν βγάλεις συμπεράσματα και φυσικά μια άλλη τακτική είναι να μπαίνεις στη θέση του ανθρώπου που έκανε την πράξη, ώστε να δεις καθαρά τα πραγματικά αίτια.

Πάμε στα αίτια εκδήλωσης μια πράξης, αυτά ειναι:

ΑΓΝΟΙΑ: "δεν ήξερα ότι δεν έπρεπε να το κάνω και να συμβεί αυτό". **ΠΙΕΣΗ:** "Πιέστηκα και αναγκαστικά το έκανα διότι εκείνη την περίοδο ήμουν χάλια". **ΒΙΑΣΥΝΗ:** "Βιάστηκα και πήρα την απόφαση και τελικά την πάτησα, έπρεπε να εξετάσω καλύτερα την περίπτωση". **ΓΙΑ ΚΑΛΟ:** "Το έκανα για να σε προστατέψω και για κανέναν άλλο λόγο". **ΓΝΩΣΗ:** "Ήξερα ότι με αυτή την πράξη θα μάθουμε περισσότερα πράγματα, άλλο αν τελικά δεν βγήκε όπως υπολογίζαμε".

Όλες αυτές οι εκδηλώσεις έχουν μέσα τους το καλό με διάφορα παρακλάδια. Μήπως τελικά εσύ είδες την πράξη αυτή καθεαυτή και όχι τους λόγους εκδήλωσης και άρχισες φωνές, προσβολές και βλαστήμιες;

Από την στιγμή που ο σύντροφος σου δεν θα έκανε κάτι για να σε βλάψει (αλλιώς ποιος λόγος να είστε μαζί;), τότε καλό είναι να ανακαλύπτεις πρώτα την προαίρεση κάθε πράξης με τον διάλογο, να μπαίνεις στην ψυχοσύνθεση του ανθρώπου που την έκανε, επειδή τον/την αγαπάς, και μετά να βγάζεις τα συμπεράσματα σου, τα οποία και αυτά θα έχουν αγάπη μέσα τους.

Φυσικά δεν μιλάμε για πράξεις που είναι κατ' εξακολούθηση, η οποία δεν έχει κάποιο ένστικτο γρήγορης αντίδρασης αλλά σκέψη, όπως είναι η απιστία, στην οποία για να προβεί κάποιος εκεί θεωρεί τελειωμένο κάτι που ήδη υπάρχει στην ζωή του. Σε τέτοιες πράξεις που η σκέψη και το χρονικό έχουν κατασταλτικό χαρακτήρα δεν υπάρχει "δεν ήξερα, δεν γνώριζα" κλπ αλλιώς μιλάμε για βιασμό.

Το να βρίσεις πάνω στο θυμό είναι δικαιολογημένο διότι βρίσκεσαι υπό την επήρεια του, αλλά με το να βρίζεις κάθε μέρα τον άλλον συνειδητά, τον έχεις "τελειώσει" μέσα σου και τον απομακρύνεις μέσω των προσβολών.

Εν κατακλείδι, μην βγάζεις συμπεράσματα αμέσως, με βιασύνη, για το παραμικρό. Μάθε να κάνεις διάλογο και κάνε ερωτήσεις. Εάν δεν ρωτήσεις δεν θα μάθεις τίποτα ποτέ. Αυτό που νομίζεις μπορεί να μην είναι έτσι επειδή "κλείδωσες" μέσα σου το συμπέρασμα μέσω του εγωισμού σου. Η αγάπη δεν είναι μόνο μπουζούκια, είναι κατανόηση και καλή προαίρεση στις δύσκολες στιγμές.

Η αγάπη υπάρχει και στάζει στο πόνο, την δυσκολία, την υπομονή, την συγχώρεση, την υπέρβαση. Μέσα σε αυτά πρέπει να αντέξεις να ανοίξεις τα μάτια σου και να την δεις!

Γιατί είσαι με τον/την άνθρωπο που είσαι τώρα; Διότι στα προαναφερθέντα με τον άνθρωπο που είσαι η αγάπη στάζει. Αλλιώς θα ήσουν με τον/την οποιοδήποτε.

Το πιο σημαντικό; Πριν πεις σε κάποιον ΟΤΙ ΔΕΝ ΤΟΝ ΑΝΤΕΧΕΙΣ ρώτα τον πρώτα ΠΩΣ ΣΕ ΑΝΤΕΧΕΙ ΑΥΤΟΣ.

Lockheart
http://lock-heart.blogspot.com/2009/03/blog-post_16.html

& νέα από τον δήμο μας...

Ευχάριστα νέα για το αναγνωστικό κοινό της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Μάνδρας !

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Μάνδρας ολοκλήρωσε τις προγραμματισμένες αγορές βιβλίων για το έτος 2009 εμπλουτίζοντας το έντυπο υλικό της με περισσότερους από τετρακόσιους πενήντα (450) νέους τίτλους βιβλίων. Οι αγορές εντάσσονται στο πλαίσιο εμπλουτισμού των έντυπων συλλογών της βιβλιοθήκης και πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού έτσι ώστε ο Σεπτέμβρης να βρει τη Δημοτική Βιβλιοθήκη έτοιμη να ανταποκριθεί στις αναγνωστικές απαιτήσεις των μελών της.

Όπως τόνισε η Αντιδήμαρχος και Πρόεδρος της Δημοτικής Βιβλιοθήκης κα Βάσση Ευθαλία "Οι νέες αγορές και γενικά ο εμπλουτισμός των συλλογών μας αποτελούν για εμάς πάγια πολιτική πια. Σκοπός μας είναι η ικανοποίηση όλων των προτιμήσεων και η κάλυψη όλων των αναγκών των μελών-αναγνωστών. Γι' αυτό και ζητάμε τη γνώμη τους. Οι αγορές γίνονται πάντα με γνώμονα τα ενδιαφέροντα των μελών μας αλλά και τον εμπλουτισμό συγκεκριμένων κατηγοριών βιβλίων".

Οι κατηγορίες που εμπλουτίστηκαν είναι η παιδική και εφηβική λογοτεχνία αλλά και γενικότερα η Λογοτεχνία, ελληνική και ξένη, η Ψυχολογία, οι Κοινωνικές & Πολιτικές επιστήμες, η Ιστορία, η Οικονομία, οι Θετικές Επιστήμες, οι Βιογραφίες, η Εκπαίδευση, η Ποίηση και πολλές άλλες ακόμη.

Συγκεκριμένα πολλοί γνωστοί Έλληνες και ξένοι συγγραφείς από διάφορους εκδοτικούς οίκους όπως μεταξύ άλλων **η Χρύσα Δημουλίδου, η Πασχαλία Τραυλού, η Ευγενία Φακίνου, η Μαρίνα Πετροπούλου, η Σώτη Τριανταφύλλου, η Αλκυόνη Παπαδάκη, η Μάρω Βαμβουνάκη, η Ρέα Γαλανάκη, η Ντόρα Γιαννακοπούλου, η Μάρω Δούκα, η Λένα Μαντά, η Ντόρις Λέσινγκ, η Πατρίτσια Χαΐσμιθ, η Γιασμίνα Χάντρα, ο Μάνος Κοντολέων, ο Μερκούριος Αυτζής, ο Στρατής Τσίρκας, ο Κώστας Καρακάσης, ο Μένης Κουμανταρέας, ο Πέτρος Μάρκαρης, ο Βαγγέλης Ραπτόπουλος, ο Γιώργος Σκαμπαρδώνης, ο Αλέξης Σταμάτης, ο Σεμπάστιαν Μπάρυ, ο Philip Roth, η Stephene Meyer, ο Raymond Chandler, ο Κρίστοφερ Παολίνη, ο Αντρέα Καμιλλέρι, η Κενιζέ Μουράτ κ.α.** φιλοξενούνται στα ράφια της βιβλιοθήκης καθώς και βιβλία που έχουν τιμηθεί με το βραβείο Λογοτεχνίας 2009, με το βραβείο Νόμπελ, με το βραβείο Costa 2008, αλλά και βιβλία γνώσεων και δραστηριοτήτων και βιβλία διαφόρων κατηγοριών που αφορούν στους φοιτητές-μέλη της βιβλιοθήκης και είναι απαραίτητα για τις εργασίες τους.

Όσον αφορά τώρα στους μικρούς μας αναγνώστες και φίλους της βιβλιοθήκης θα έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν το αγαπημένο τους βιβλίο μέσα από μια μεγάλη γκάμα καινούριων βιβλίων που το περιεχόμενό τους είναι όχι μόνο ψυχαγωγικό αλλά και εκπαιδευτικό. Πρόκειται για βιβλία με πολύχρωμη και χαρούμενη εικονογράφηση, με πλούσιο φωτογραφικό υλικό μέσα από τα οποία τα παιδιά ανακαλύπτουν τον κόσμο που τα περιβάλλει μαθαίνοντας αλλά και διασκεδάζοντας ταυτόχρονα. Σύγχρονες παιδικές εγκυκλοπαίδειες από τους **Ερευνητές** αλλά και βιβλία από τις παιδικές εκπαιδευτικές σειρές γνωστών εκδόσεων όπως **Σαββάλα, Πατάκη, Άγκυρα, Καλειδοσκόπιο** κ.α. είναι στη διάθεση των μικρών μας φίλων.

Μέσα από αυτά τα βιβλία τα παιδιά ταξιδεύουν στον κόσμο της μάθησης αλλά και έρχονται σε επαφή με σημαντικές έννοιες όπως αυτή της φιλίας, της ειρήνης, της δικαιοσύνης, της ευγένειας, του σεβασμού προς το περιβάλλον με έναν ιδιαίτερα ενδιαφέρον και ευχάριστο τρόπο.

Σημαντικές είναι και οι αγορές στο τομέα της Ψυχολογίας και πολλές ακόμα στο χώρο της Κλινικής Ψυχολογίας και της Ψυχανάλυσης. Αλλά και στο τομέα της Εκπαίδευσης η βιβλιοθήκη έχει να προτείνει πολλά βιβλία που είναι χρήσιμα στον εκπαιδευτικό όχι μόνο για την δική του κατάρτιση αλλά και που αποτελούν βοηθήματα για την διδασκαλία μέσα στην τάξη.

Και η λίστα των καινούργιων μας βιβλίων δε σταματά εδώ. Πολλά ακόμα για την Ιστορία, την Υγεία, τη Διατροφή, τη Θρησκεία, τη Λαογραφία, την Αστρονομία κ.α. σας περιμένουν στη Δημοτική Βιβλιοθήκη της Μάνδρας.

Σας περιμένουμε όλους για να τα γνωρίσετε.

Πρότυπη Δημοτική Βιβλιοθήκη
Δήμου Μάνδρας
Θεμιστοκλέους 10
Μάνδρα, τ.κ. 19600
τηλ.: 210.5555.311
fax: 210.5555.320

Κέντρα Ανοιχτής Προστασίας Ηλικιωμένων

Μιλώντας για τα Κ.Α.Π.Η. στην Ελλάδα, αξίζει να σημειωθεί πως αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που ανήκουν, ελέγχονται και εποπτεύονται από τους δήμους και τις κοινότητες που στεγάζονται. Η σχετική νομοθεσία υφίσταται από το 1982 κι έπειτα.

Σκοπός των κέντρων αυτών στις μέρες μας είναι :

Α) Η πρόληψη βιολογικών, κοινωνικών και ψυχολογικών παραγόντων που θα μπορούσαν να εξελιχθούν ως πρόβλημα για τον ηλικιωμένο,

Β) Η διαφώτιση και η συνεργασία των κοινωνικών φορέων και του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου για την καταπολέμηση νοσογόνων παραγόντων που δυσχεραίνουν τη ζωή για τους ηλικιωμένους και την ενημέρωση της κοινωνίας για τις ανάγκες και τα προβλήματα της τρίτης ηλικίας και,

Γ) Η πρωτογενής και δευτερογενής πρόληψη. Με τον όρο πρωτογενή πρόληψη αναφέρομαι στους εμβολιασμούς και γενικότερα την πρόληψη πριν εμφανιστεί κάποιο σύμπτωμα οποιασδήποτε νοσογόνας κατάστασης. Και με τον όρο δευτερογενή αναφέρομαι σε όλες εκείνες τις ενέργειες οι οποίες αποσκοπούν στην έγκαιρη διάγνωση (π.χ. ιατρικές εξετάσεις).

Οι υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται σε ποσοστό 90% των Κ.Α.Π.Η. της ελληνικής επικράτειας είναι οι εξής:

- **Ιατροφαρμακευτική και νοσηλευτική περίθαλψη,**
- **Φυσιοθεραπεία,**
- **Εργασιοθεραπεία,**
- **Οργανωμένη ψυχαγωγία,**
- **Θερινά μπάνια και κατασκηνώσεις,**
- **Διαλέξεις, επιμορφώσεις και προγράμματα εθελοντισμού,**
- **Εκδρομές.**

Παράλληλα, είναι άξιο αναφοράς και κοινή αλήθεια πως στην Ελλάδα, στο βωμό της δήθεν *καθωσπρεπολογίας* που διακρίνει τον σύγχρονο νεοέλληνα, πολλές φορές παραλείπουμε να αναφερθούμε σε στοιχεία που ποντάρουν στη συναισθηματική ανακίνηση του ενδιαφερόμενου και παραμένουμε ουδέτεροι και ψυχροί. Τα κέντρα ανοιχτής προστασίας ηλικιωμένων είναι χώροι οι οποίοι παρέχουν εμπειρίες στους εργαζόμενους εκεί, οι οποίες είναι καταρχήν ανεπανάληπτες και το σημαντικότερο, είναι εμπειρίες ειλικρινείς. Οι ηλικιωμένοι παρακινημένοι από το *κύκνειο* πάθος τους για συμμετοχή, αποδεικνύουν πως η δημιουργία , η θέληση για ζωή και η κίνηση του μυαλού σαφώς και δεν είναι εξαρτημένες δραστηριότητες από τον παράγοντα ηλικία.

Οι διάθεσή τους για να αποδείξουν καταρχήν στον εαυτό τους και μετέπειτα στον κοινωνικό τους περίγυρο πως είναι και αποτελούν ακόμη ένα ζωτικό στοιχείο της κοινωνικής δράσης της περιοχής που ζουν και αναπτύσσονται, τους καθιστά πάντοτε σε εγρήγορση και σε διανοητική ανάταση.

Απέναντι σε εκείνους οι οποίοι μεγάλωσαν παιδιά, ανάθρεψαν εγγόνια και πέρασαν δύσκολα έτη στέρησης εθελούσιας για να βρουν έτοιμα οι επόμενοι, αξίζει να είμαστε εμείς που εργαζόμαστε σε κέντρα ανοιχτής προστασίας ηλικιωμένων, τουλάχιστον ανθρώπινοι και πολύ προσεκτικά σκεπτόμενοι απέναντί τους γιατί στο τέλος αυτό μένει.....όχι η επαγγελματική κατάρτιση αλλά η ανθρώπινη πλευρά η οποία στις μέρες μας σπανίζει.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω πως τα κέντρα ανοιχτής προστασίας ηλικιωμένων, δεν είναι μουσειακές αίθουσες απολιθωμένων συναισθημάτων και αποθήκες παλιών ιδεών και αντιλήψεων. Είναι καταφύγια που φωλιάζουν πληγωμένες ψυχές, είναι αίθουσες έκφρασης δημιουργικών μυαλών, είναι όμορφες παρέες από τις οποίες πηγάζει αστείρευτα αυθόρμητο γέλιο και το βασικότερο, είναι στιγμές αμόλυντες, στιγμές σαν τον καθέναν από εκείνους.....μοναδικές!

Σάββας Καλοκαιρινός
Κοινωνικός Λειτουργός

σχολή οδηγών
Ιωάννης Δεδεηλίας
- Ερασιτεχνικά
- Μοτοσυκλέτες Α1-Α
- Επεκτάσεις Ε-Δ-ΓΕ
- Αναθεωρήσεις
- Κοινοτικά
- Κάρτα ταξί
- Διεκπεραιώσεις
- Μεταβιβάσεις

Ηρ. Πολυτεχνείου 68 - Ελευσίνα
Τηλ. 210.5540712, Κιν. 6937.028.930

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΜΕΛΕΤΕΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ - ΕΡΓΑ
ΕΛΕΝΗ ΚΟΡΟΒΕΣΗ
Μηχανικός
Βασ. Δούκα 14, Μάνδρα
Τηλ:55.50160

του Στέλιου Μουζάκη

Άγνωστα επαναστατικά επεισόδια μέσα από αρχειακές έρευνες

Ο Λάζαρος Κουντουριώτης και οι Ρώσσοι

Είναι γνωστό ότι σε διάφορα αρχεία κρύβονται πολύτιμοι ιστορικοί θησαυροί. Πριν λίγο καιρό αναδιφώντας έγγραφα του Ιστορικού Αρχείου της Ύδρας για μια εργασία μου, συνάντησα και ορισμένα έγγραφα τα οποία έχουν άμεση σχέση με τη δράση του αγωνιστή Λάζαρου Κουντουριώτη. Τα συγκεκριμένα έγγραφα αναφέρονται σε μια προσπάθεια των Υδραίων να αποτινάξουν τον Οθωμανικό ζυγό με τη βοήθεια των Ρώσων κατά το 1807. Αλλά ας δούμε την ιστορία από την αρχή.

Με την συνθήκη του Καμποφόρμιο στις 17 Οκτωβρίου 1797 και την διάλυση της Δημοκρατίας της Βενετίας από τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη τα Επτάνησα παραχωρήθηκαν στην Γαλλία. Οι ιδέες της Γαλλικής Επανάστασης διαδόθηκαν στα νησιά του Ιονίου, η αριστοκρατική διοίκηση παύτηκε και σχηματίστηκαν κοινοτικά συμβούλια με ανθρώπους από διάφορες κοινωνικές τάξεις. Όμως λίγο αργότερα η Ρωσία και οι Οθωμανοί με την συγκατάθεση της Αγγλίας αποφάσισαν να συστήσουν συμμαχία σε μια προσπάθεια αναχαίτισης των επεκτατικών βλέψεων του Ναπολέοντα προς την Ανατολή, αλλά και εκμετάλλευσης της δυσαρέσκειας των κατοίκων των Ιονίων Νήσων κυρίως των αριστοκρατών, για τους Γάλλους. Έτσι ο Ρωσοτουρκικός στόλος ξεκίνησε από τα Κύθηρα, τον Σεπτέμβριο του 1798, για την κατάληψη των Επτανήσων, την οποία συμπλήρωσε στις 20 Φεβρουαρίου 1799, *«Ο σταυρός και η ημισέλινος αδελφώθηκαν για να αποδιώξουν από τα Επτάνησα τους άθεους και άπιστους Φρατζέζους»* όπως έλεγαν οι ντόπιοι. Οι Οθωμανοί πάτησαν το πόδι τους στην Κέρκυρα και ο Ρώσος Ουσακόφ στην Ζάκυνθο.

Μετά από μακρόχρονες προτάσεις, συζητήσεις αλλά και αντιρρήσεις, υπογράφτηκε από μέρους της Ρωσίας και των Οθωμανών στην Κωνσταντινούπολη Συνθήκη στις 21 Μαρτίου 1800, σύμφωνα με την οποία αποφασίστηκε η αυτονόμηση των Επτανήσων, υπό την επικυριαρχία της Υψηλής Πύλης. Σύμφωνα με τη Συνθήκη η προστασία των θρησκευτικών δικαιωμάτων των κατοίκων ανατέθηκε στον Αυτοκράτορα της Ρωσίας. Με τον τρόπο αυτό δημιουργήθηκε, για λίγα όμως χρόνια, το πρώτο ημιαυτόνομο Ελληνικό κρατίδιο η γνωστή *Επτάνησος Πολιτεία.* Βεβαίως η συμμαχία Ρώσων και Οθωμανών κράτησε μέχρι την ήττα των Ρώσων στο Αούστερλιτς (2 Δεκεμβρίου 1805). Οι Οθωμανοί αμέσως μετά τη Γαλλική νίκη άρχισαν να αλλάζουν πολιτική. Το 1807 επενέβησαν και οι Άγγλοι στέλνοντας στόλο ο οποίος αγκυροβόλησε μπροστά στην Κωνσταντινούπολη. Ο Σουλτάνος ενόψει του αποκλεισμού πρότεινε να συμμαχήσει με τη Ρωσία και την Αγγλία κατά του Ναπολέοντα.

Με τη σύναψη όμως της συνθήκης του Τιλσίτ στις 8 Ιουλίου 1807, και την αποχώρηση των Ρώσων, τα Επτάνησα παραχωρήθηκαν και πάλι στην Γαλλία. Όμως σταδιακά από το 1809 και μετά οι Γάλλοι άρχισαν να χάνουν τα Επτάνησα τα οποία καταλαμβάνονταν από τους Άγγλους.

Στο μεταξύ το 1796 ο Αλή πασάς κινήθηκε προς τη Δυτική Μακεδονία. Όμως νικήθηκε από τούς Έλληνες στον Όλυμπο και τη Νάουσα, Επανέλαβε την προσπάθειά του και κατά το 1798, η οποία επίσης απέτυχε. Τέλος στην τρίτη επιχείρηση το 1804, κατέλαβε τη Νάουσα και άρχισε να παρενοχλεί τις γύρω περιοχές. Το 1807 ο Αλή πασάς, ξαναγύρισε στη Μακεδονία και επετέθη κατά τού αρματολικιού τού Ολύμπου, όπου μεταξύ άλλων ήταν και ο αρματολός Νικοτσάρας[1], ο οποίος υποχρεώθηκε να καταφύγει στα πλοία. Μετά την αποχώρηση του ρωσικού στόλου ο Αλή πασάς προσπάθησε να καταλάβει την Ιόνιο Πολιτεία. Έτσι στις αρχές του Μαΐου του 1807 έστειλε τον Βελή πασά επικεφαλής πολυπληθούς στρατού να επιτεθεί κατά της Πρέβεζας, της Βόνιτσας, και στη συνέχεια κατά της Λευκάδας. Όμως οι κάτοικοι του νησιού επικουρούμενοι από αρματολούς και Ρώσους και έχοντας επικεφαλής τον Ιωάννη Καποδίστρια κατάφεραν να τους αποκρούσουν. Στην προσπάθεια αυτή έλαβαν μέρος ο Λάμπρος Κατσώνης και ο Μπότσαρης.

Ο Νικοτσάρας, μετά την αποχώρηση τού Αλή πασά, αποβιβάσθηκε, προχώρησε στο Δεμίρ Ίσάρ (Σιδηρόκαστρο), νίκησε τούς Οθωμανούς και στράφηκε προς βορρά. Παρά την αντίσταση των Οθωμανών και των μισθοφόρων των Βουλγάρων στο Μελένικο κατορθώνει να καταλάβει το Νευροκόπι. Σύντομα όμως κυκλώθηκε από χιλιάδες Οθωμανούς και αναγκάστηκε σε υποχώρηση στη Ζίχνα. Κατόρθωσε όμως να διασπάσει τον ασφυκτικό κλοιό και από τη Ρεντίνα να περάσει στη Χαλκιδική. Μετά από διάφορα γεγονότα συνέχισε τον αγώνα στη θάλασσα, κυρίως στο Βόρειο Αιγαίο.

Ο Αλή πασάς οργίστηκε με τις επαναστατικές κινήσεις του Νικοτσάρα και απείλησε να πνίξει στο αίμα τον Όλυμπο, έστελνε λοιπόν στίφη από Αλβανούς στην Θεσσαλία. Οι αρματολοί πολέμησαν με γενναιότητα, αναγκάστηκαν όμως να καταφύγουν στη Σκιάθο, έχοντας ως ορμητήριο ένα μικρό λιμανάκι κοντά στο μοναστήρι του Ευαγγελισμού όπου σχημάτισαν πειρατικό στόλο που αιχμαλώτιζε πλοία και ενεργούσε μέχρι τον Ελλήσποντο.

Ο αριθμός των πειρατικών πλοίων έφτασε στα 70 και χωρίστηκε σε ταϊφάδες, ο κάθε ταϊφάς έφερε το όνομα της πατρίδας του αρχηγού του όπως Βάλτος, Μοριάς, Ρούμελη, Όλυμπος, Άσπρη Θάλασσα, Σκιάθος, Κασσάνδρα, Ύδρα, και πρώτος καπετάνιος ορίστηκε ο Σταθάς και υποστόλαρχος ο Νικοτσάρας.

Κατά το διάστημα αυτό, η Ρωσία με κάθε τρόπο υποκινούσε τους αρματολούς της Μακεδονίας, γιατί απέβλεπε σε πολιτικά οφέλη, ενώ αντίθετα οι Έλληνες την θεωρούσαν μόνιμο προστάτη της θρησκείας και της ελευθερίας. Η κάθοδος των Ρώσων στην Βλαχία, η προκήρυξη του Ρώσου ναύαρχου Σενιάβιν στους Έλληνες αρματολούς να ενισχύσουν τον

Αγώνα του και ο ενθουσιασμός που κατέλαβε τους Έλληνες αρματολούς, ώθησαν το δυτικομακεδόνα, αρματολό Νικοτσάρα να διαμορφώσει ένα παράτολμο σχέδιο με τη βοήθεια των Ρώσων για το ξεσηκωμό της περιοχής της Δυτικής Μακεδονίας. Σε μια προσπάθεια να πετύχει την ένωση μέσω Μακεδονίας με τους Ρώσους της Μολδαβλαχίας και εκμεταλλευόμενος την βοήθεια του Καραγιώργη, να μπει στην Σερβία ή προς τις ηγεμονίες του Δουνάβεως, όπως ήδη έκαναν πολλοί άλλοι συμπατριώτες του, όπως ο Γεωργάκης Ολύμπιος. Το σχέδιο το γνωστοποίησε ο Νικοτσάρας στους αρματολούς της Στερεάς Ελλάδας, και σε αυτό τάχθηκαν 250 Στερεοελλαδίτες και ισάριθμοι Θεσσαλοί και Μακεδόνες, τους οποίους όρκισε στο ευαγγέλιο και ύψωσε τρεις σημαίες που είχε στείλει ο Βενιαμίν ο Λέσβιος.

Το Νοέμβριο του 1806 ο Νικοτσάρας καταδιώχτηκε από τον Οθωμανικό στόλο, τον επικήρυξαν και κατέφυγε στην Ύδρα παίρνοντας με τη βοήθεια του Λάζαρου Κουντουριώτη από τον εκεί Ρώσσο πρόξενο υπηκοότητα της Ιονίου Πολιτείας. Η δράση του ήταν εκπληκτική και οι Ευρωπαϊκές δυνάμεις ήθελαν να την χρησιμοποιήσουν σαν αντιπερισπασμό στην Τουρκία. Τον Ιούνιο του 1807, και ενώ είχε ξεσπάσει ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος, ο Ρώσος ναύαρχος Δημήτριος Σινιάβιν τον κάλεσε στην Τένεδο και του πρότεινε συνεργασία κατά των Τούρκων. Μάλιστα λέγεται ότι αναπτύχθηκε μια θερμή φιλία μεταξύ των δυο ανδρών.

Σημαντικές ιστορικές πληροφορίες, πολύ λίγο γνωστές, αλλά και αναφορές γενικότερα για την εξυπνάδα και επιδεξιότητα των αρματολών, μας προσφέρουν τα λεγόμενα κλέφτικα τραγούδια[2]. Μεταξύ των πολλών, τη δράση του Νικοτσάρα μας διασώζει ένα σημαντικό σχετικό τραγούδι. Αναφέρεται σε όλα σχεδόν τα ελάχιστα γνωστά, επεισόδια αυτού του προεπαναστατικού αγώνα, η εξέλιξη του οποίου όμως, είναι βέβαιο ότι άφησε πολλά αναπάντητα, ερωτηματικά.

«Καράβια να μου δώσετε να κλείσω το μπογάζι
να γκεζερώ στη θάλασσα, ο κόσμος να τρομάζη
Από ταις τέσσαραις μεριαίς και θάλασσες να κλείσω.
Του γένους τα παθήματα βαριά να εκδικήσω...»
(Πετρώφ, 65)

Ο Νικοτσάρας, ναυπήγησε, μετά από σύσκεψη που είχε και με άλλους οπλαρχηγούς, μικρά καταδρομικά πλοία για να κάμει επιδρομές, ναυλοχών στη Σκιάθο και τη Σκόπελο, απέναντι στη γειτονική Θεσσαλία και Μακεδονία. Όμως κατά το 1807 ο τουρκικός στόλος τον διέλυσε. Ο Νικοτσάρας ήλθε σε επικοινωνία με τον Ρώσο ναύαρχο Σινιάβιν να διασχίσει τη Μακεδονία και να ενωθεί στη Μολδοβλαχία με το ρωσικό στρατό και να κτυπήσουν μαζί, από τα πίσω, τους Τούρκους. Όμως ο Σινιάβιν αθέτησε τη συμφωνία και τους άφησε μοναχούς και απροστάτευτους.

«να μας αφήσουν μοναχούς χωρίς κανένα θάρρος,
σκλάβοι ν' αναστενάζωμεν που να τους πάρη ο χάρος...»

Μετά από πολλές περιπέτειες, με λίγους συντρόφους, συνέχισε την πορεία του σε μια απέλπιδα προσπάθεια να ξεπεράσει τον τουρκικό στρατό που τον ακολουθούσε. Στο διάστημα αυτό πολλάκις, αντιμετώπισε τον τουρκικό στρατό. Η λαϊκή μούσα, ως άλλος πολεμικός ανταποκριτής, διέσωσε την ένδοξη αυτή πορεία του.

«διήλθον κάμπους και χωριά ως εις οδοιπορίαν
και ουδαμού αντίστασιν ευρήκαν ανταξίαν»

Όμως δεν τα κατάφερε και στο τέλος αυτός με λίγα, μόλις 40 παλικάρια, σώθηκαν, πηγαίνοντας στο Άγιο Όρος όπου κατέλυσαν στην παραλιακή μονή του Εσφιγμένου, από την οποία, λίγο αργότερα, επέστρεψε στη νήσο Σκόπελο και συνέχισε και πάλι, την προσπάθειά του.

Εδώ είναι αναγκαίο να αναφέρω ένα άγνωστο εγκύκλιο γράμμα, μια *Απανταχούσα* όπως λέγεται, του τότε οικουμενικού Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε΄, που αναφέρεται ακριβώς στο γεγονός αυτό. Είναι ένα ανέκδοτο κείμενο και θα σας το παρουσιάσω αποσπασματικά, εδώ, για πρώτη φορά. Έχει αποσταλεί τον Μάιο του 1807, λίγες μόνον μέρες πριν την καταστροφή του Νίκου Τσάρα.

« +Θεοφιλέστατε επίσκοπε Σκιάθου και Σκοπέλου.....αγαπητοί αδελφοί και συλλειτουργοί. Ευλαβέστατοι ιερείς οσιώτατοι ιερομόναχοι και τίμιοι προεστώτες και χρήσιμοι γέροντες των Τρικέρων.....και άλλοτε δια πολλών εκκλησιαστικών ημών εγκυκλίων γραμμάτων εδηλώσαμεν .....και πιστοί ραγιάδες του αητήτου τούτου κράτους...και να νουθετήσουμε πνευματικώς και να οδηγήσουμε εκκλησιαστικώς ..των υπεναντίων και εχθρών της κραταιάς βασιλείας και να μην ακούγετε τους ψευδής κι απατηλούς αυτών λόγους μήτε να δέχεσθε στας ακοάς σας απαιτούντες βοήθειαν εκ της χώρας ταύτης ....δια να μην τολμήσουσι και να υφαρπάσουσι τα καραβία σας ...ελιμενιζόμενα εις τα λιμάνια της πατρίδος σας, ...δια τούτο όλα τα τιμόνια των καϊκιών και καραβιών σας να αφαιρέσετε και να ευγάλετε και να τα κατακαύσετε και τα λοιπά αναγκαία των καραβιών σίδηρα, δηλονότι σχοινία, πανία ταύτα πάντα να ευγάλετε και τα καράβια αφήσετε ανεξερμάτιστα μόνον σκάφος[3]..»

και κλείνει λέγοντας ότι θα αποζημιωθούν για τις ζημιές τους από το Σουλτάνο.

Συνεχίζεται...

Στέλιος Μουζάκης
Μέλος της FIJET - Ιστορικός Ερευνητής πολιτισμών
e-mail: stylmouzakis@hotmail.com

[1] Γεννήθηκε το 1774 στο χωριό Γιαννωτά, στις πλαγιές του Ολύμπου και πατέρας του ήταν ο κλεφταρματολός Πάνος Τσάρας. Σε ηλικία 18 χρονών, μετά τη δολοφονία του πατέρα του ,κατέφυγε στην φιλική προς την οικογένεια του φατρία των Λαζαίων, μαζί με τον αδερφό του Κώστα και με τη βοήθεια τους έγινε αρχηγός του αρματολικιού στο Βλαχολίβαδο και διακρίθηκε για τη φιλοτιμία του, την αφιλοχρηματία του και τα σωματικά του χαρίσματα. Το 1802 έλαβε μέρος στην Επανάσταση της Σερβίας. Το 1804 δολοφόνησε έναν αξιωματούχο του πασά και μετά ξεκίνησε πάλι να παρενοχλεί τους προύχοντες και τους Οθωμανούς του Ολύμπου.

[2] Τα κλέφτικα τραγούδια που κατατάσσονται στα δημοτικά τραγούδια παίρνουν το όνομά τους από το περιεχόμενο των στίχων τους. Είναι δημιουργήματα μιας συγκεκριμένης περιόδου, της Τουρκοκρατίας - και ακριβέστερα έχουν συντεθεί μέσα στον 18ο και στις αρχές του 19ου αιώνα - και μιας ορισμένης περιοχής, της ηπειρωτικής Ελλάδας. Τα κλέφτικα τραγούδια δημιούργησαν ένα καινούργιο είδος δημοτικής ποίησης, που ήταν και το τελευταίο της προφορικής μας παράδοσης και λογοτεχνίας.

[3] 134/190, Αρχείο Στ. Μουζάκη.

Γενικά έργα

Κώστας Βέργος. Το Επτανησιακό εθνικό κίνημα και τα ευρωπαϊκά εθνικά κινήματα. Ζαμιτ Λ., "Η οικονομία της Επτανήσου επί Αγγλικής Προστασίας", Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών, 1981. Ζερβός-Ιακωβάτος Η., "Επτανησιακός Ριζοσπαστισμός", Αθήνα, Κούκου Ε., 1985, "Ιστορία των Επτανήσων από το 1797 μέχρι την Αγγλοκρατία". Αθήνα1985. Λιάκος Α., "Η Ιταλική Ενοποίηση και η Μεγάλη Ιδέα 1859-1862", Αθήνα, 1985. Μοσχονά Π., "Το Ιόνιο Κράτος 1815-1864", Αθήνα, Κέντρο Μελετών Ιονίου, 1997. Μοσχονάς Ν., "Το Ιόνιο Κράτος και οι Αγώνες των Επτανησίων", στην Ιστορία του Ελληνικού Έθνους, Αθήνα

παιδική λογοτεχνία από την Ελένη Α. Ηλία

"Η Πεντάμορφη & το τέρας των νηπίων"

Διαβάζοντας κάποιο λογοτεχνικό έργο, ταυτιζόμαστε με τους ήρωές του, αποκομίζουμε έτσι την εντύπωση ότι είμαστε δρώντα πρόσωπα που βιώνουμε τις διάφορες αφηγηματικές καταστάσεις[1]. Εκεί ακριβώς οφείλεται η τεράστια παιδαγωγική δύναμη της λογοτεχνίας. Μεταδίδει αξίες και στάσεις ζωής μέσα από την ταύτιση του αναγνώστη με το λογοτεχνικό πρόσωπο που τις ενσαρκώνει. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι αρετές της Πεντάμορφης που παίζει τον πρωταγωνιστικό ρόλο, υποβάλλονται αβίαστα και κατά συνέπεια εξαιρετικά αποτελεσματικά. Ας σταθούμε σε αυτές, καθώς και στην επίδραση που η ηρωίδα ασκεί στα νήπια-αναγνώστες, όπως καταγράφεται στις αφηγήσεις τους σχετικά με το απόσπασμα όπου αναφέρεται η παρακάτω περίληψη.

2° Κεφάλαιο:
Περιμένοντας τα δώρα του πατέρα

Περίληψη: Η οικογένεια της Πεντάμορφης παίρνει την πληροφορία ότι ένα από τα πλοία τους που θεωρούσαν ναυαγισμένο, έφτασε σώο στον προορισμό του και πουλήθηκε το φορτίο του. Οι δύο μεγαλύτερες αδερφές, ενθουσιασμένες για την οικονομική τους ανάκαμψη, παραγγέλνουν στον πατέρα τους ακριβά ρούχα και κοσμήματα ενώ η Πεντάμορφη του εκφράζει την επιθυμία να της φέρει ένα κόκκινο τριαντάφυλλο.

Λογοτεχνική Προσέγγιση: Οι δύο αδερφές της Πεντάμορφης είναι κυριολεκτικά εξαρτημένες από τα υλικά αγαθά. Η ευτυχία τους συνδέεται αποκλειστικά με τη δυνατότητά τους να ξοδεύουν χρήματα για την εξωτερική τους εμφάνιση ενώ η απώλεια αυτής της δυνατότητας τούς προκαλεί δυστυχία. Η ύπαρξή τους στο έργο τονίζει τα χαρακτηριστικά της Πεντάμορφης, που βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με τα δικά τους. Πρόκειται συγκεκριμένα για μια κοπέλα ευαίσθητη και ταυτόχρονα δυναμική. Έχει την ευκαιρία να διαχωρίσει την τύχη της από της υπόλοιπης οικογένειας, κάνοντας έναν πλούσιο γάμο, όπως επεδίωξαν μάταια για τον εαυτό τους οι αδερφές της. Ωστόσο επιλέγει να ακολουθήσει τον πατέρα της, για να του συμπαρασταθεί. Δεν την πτοούν οι δυσκολίες της ζωής. Τις αντιμετωπίζει με γενναιότητα και αποτελεσματικότητα. Έχει την ικανότητα να προσαρμόζεται στις όποιες συνθήκες και να απολαμβάνει τις καθημερινές της δραστηριότητες. Η ευτυχία της βασίζεται στον πλούσιο ψυχισμό της, στο συναισθηματικό της κόσμο κυρίως και όχι στον οποιοδήποτε εξωτερικό παράγοντα. Αυτή της η αυτάρκεια, η ψυχική ισορροπία και αρμονία, η πνευματική πληρότητα αντανακλώνται και στην εμφάνισή της. Φαίνεται "Πεντάμορφη" και παραμένει δυνατή ακριβώς επειδή διαθέτει τόσα ψυχικά χαρίσματα. Έτσι συγκεντρώνει το θαυμασμό και την αγάπη του κόσμου, καθίσταται πρότυπο για όλους. Παράλληλα συγκεντρώνει το φθόνο των αδερφών της, επειδή δεν μπορούν να ευτυχήσουν όπως εκείνη. Η Πεντάμορφη αντιλαμβάνεται τα συναισθήματά τους και τα κατανοεί, προσπαθεί να μην τις προκαλεί με τη διαφορετικότητά της. Το τριαντάφυλλο που ζητά από τον πατέρα της συνιστά μια απόπειρα σύγκλισης με τις αδερφές της, για να τις προστατέψει από την ψυχοφθόρο ζήλια τους. Είναι ένα δώρο που δεν επιβαρύνει οικονομικά την οικογένεια και ταυτόχρονα επιχειρεί να δώσει την εντύπωση πως και η ίδια έχει ανάγκες και ανεκπλήρωτες επιθυμίες.

Μαγικά Λόγια:
«Της θάλασσας τα κύματα τρέχω
και δεν τρομάζω»
(σ. 170).

Κείμενα Νηπίων
Ατομικά κείμενα, 4° Νηπ/γείο Ασπροπύργου 2007-2008

1. Η Πεντάμορφη δεν ζήτησε από το μπαμπά της καινούρια ρούχα, γιατί το σκέφτηκε αφού αυτός είχε φύγει, οπότε δεν πρόλαβε να του το πει. Φόρεμα χρειαζόταν, γιατί φορούσε συνέχεια ένα παλιό ροζ που ήταν τρύπιο κι ένα τρύπιο καλσόν. Όταν οι αδερφές της θα φορούσαν τα ωραία φορέματα που θα τους έφερνε ο μπαμπάς τους, θα ήταν ομορφότερες από την Πεντάμορφη αλλά θα την ζήλευαν ακόμη.

2. Οι αδερφές τώρα που πιστεύουν ότι έχουν ξανά χρήματα, έχουν γίνει ακόμη πιο κακές. Θέλουν ο πατέρας τους να αγοράζει πράγματα μόνον σ' εκείνες και όχι στην Πεντάμορφη. Όμως αυτός θα φέρει στην Πεντάμορφη ένα χρυσαφί φόρεμα κι ένα λουλούδι και στα άλλα κορίτσια δεν θα φέρει τίποτα.

3. Μόλις οι αδερφές της Πεντάμορφης θα αποκτήσουν

[1] W. Iser, The Implied Reader, The Johns Hopkins University Press, Baltimore and London, 1990, σσ. 38-39, 104, 116, 233, 281 και W. C. Booth, The Rhetoric of Fiction, Penguin Books, Middlesex, 1987, σσ. 278-281, 378.

παιδική λογοτεχνία από την Ελένη Α. Ηλία

Ομαδικά κείμενα

Κλασικό τμήμα 1ου Νηπ/γείου Ασπροπύργου 2008-2009

1. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης έχει πάει να παραλάβει τα εμπορεύματα. Οι αδερφές της έχουν πάει να διασκεδάσουν στην πόλη. Επειδή ο μπαμπάς αργεί να γυρίσει πίσω, η Πεντάμορφη που ανησυχεί για κείνον, παίρνει ένα μικρό καράβι και πηγαίνει κοντά του. Τον βρίσκει φτωχό, όπως πρώτα. Του θυμίζει πόσο πολύ τον αγαπά, για να διώξει τη στεναχώρια του. Στην επιστροφή αντιμετωπίζουν πολλές περιπέτειες. Χάνουν το δρόμο, γιατί είναι πάρα πολύ φτωχοί και ταξιδεύουν με τα πόδια. Βρίσκουν μια βάρκα και ο μπαμπάς πηγαίνει να ψαρέψει, για να φάνε κάτι. Την Πεντάμορφη δεν την παίρνει μαζί του, για να μην βραχεί. Εκείνη όπως κάνει βόλτες στην άμμο, βρίσκει μια χελώνα. Όταν φτάνουν στο σπίτι, η χελώνα αρέσει πολύ στις αδερφές της. Η Πεντάμορφη τους την χαρίζει και έτσι συμφιλιώνονται και παίζουν όλες μαζί.

2. Η Πεντάμορφη θέλει ο μπαμπάς της να της φέρει ένα τριαντάφυλλο κι ένα μπουκάλι λευκό κρασί, για να πιουν με την κοτόσουπα που θα του φτιάξει τη μέρα που τον περιμένουν, γιατί αυτό είναι το αγαπημένο του φαγητό. Αλλά εκείνος δεν γύρισε τη μέρα που τον περίμεναν. Τα κορίτσια έμαθαν από το στρατηγό της αστυνομίας ότι είχε μπει φυλακή. Τον φυλάκισαν επειδή πέρασε με κόκκινο στο δρόμο, γιατί βιαζόταν να φάει την κοτόσουπα. Η Πεντάμορφη φόρεσε την κουκούλα της επειδή έβρεχε και γύρισε όλες τις φυλακές μέχρι να τον βρει. Τότε τον απελευθέρωσαν γιατί την λυπήθηκαν και γύρισαν οι δυο τους στο σπίτι.

3. Ο μπαμπάς της Πεντάμορφης βρίσκεται στην έρημο, γιατί το καράβι που ταξίδευε, χτύπησε στο βράχο και βούλιαξε. Στην έρημο μόνος και αβοήθητος περιμένει να περάσει άλλο πλοίο. Η Πεντάμορφη με τις αδερφές της πηγαίνουν με άλλο καράβι να τον βρουν. Κάνουν καταδύσεις με μάσκες, εντοπίζουν ένα κομμάτι από το ναυαγισμένο καράβι κι εκεί στην κοντινή στεριά τον ψάχνουν. Βρίσκουν κι ένα κοχύλι που θα του το κάνουν δώρο. Όταν βρίσκουν τον πατέρα τους, αυτός δεν έχει καθόλου χρήματα, γιατί του έχουν πέσει στη θάλασσα. Τα κορίτσια τον ανεβάζουν στο καράβι και η Πεντάμορφη του φτιάχνει ψαρόσουπα, επειδή ήταν άρρωστος και έβηχε. Αρρωσταίνει πιο βαριά και πεθαίνει. Τότε η Πεντάμορφη πετάει ένα φάρμακο στον ουρανό. Το πιάνει ο Χριστούλης, το δίνει στο μπαμπά της κι εκείνος ζωντανεύει.

4. Όταν ο μπαμπάς της Πεντάμορφης γυρίζει σπίτι, της φέρνει πίσω τη γατούλα της, που ήταν φυλακισμένη σ' ένα κλουβί στον πύργο του κακού βασιλιά. Είχε δει τις πατημασιές του και τις ακολούθησε. Κι από τη μυρουδιά της γατούλας την βρήκε και την ελευθέρωσε. Τα κατάφερε, γιατί ο κακός βασιλιάς έγινε καλός όταν ήπιε ένα φίλτρο που του είχε ετοιμάσει η Πεντάμορφη.

• (Συνεχίζεται...)

αυτά που θέλουν, θα γίνουν καλές και θα σταματήσουν να την ενοχλούν. Τα φορέματα που ζήτησαν, τα είχαν πραγματικά ανάγκη, επειδή έπαιζαν με τη λάσπη κι όλα τους τα ρούχα είχαν γίνει χάλια κι ήταν σκισμένα. Τα ρούχα της Πεντάμορφης ήταν σε καλή κατάσταση, γιατί εκείνη καθόταν μέσα στο σπίτι.

4. Επειδή ο μπαμπάς της Πεντάμορφης δεν έγινε πάλι πλούσιος, πήρε φορέματα για τις κόρες του από εκεί που μοίραζαν στους φτωχούς. Όμως αυτά δεν άρεσαν στις αδερφές, ήθελαν ρούχα που πουλούσαν τα μαγαζιά. Κι έτσι τα φόρεσε όλα η Πεντάμορφη.

5. Ο μπαμπάς γύρισε πίσω χωρίς δώρα. Τότε οι κόρες του έφυγαν και τον άφησαν να ζήσει μόνος του, γιατί νόμιζαν ότι είχε χρήματα αλλά δεν ήθελε να τους αγοράσει ό,τι του είχαν ζητήσει.

6. Ο φτωχός πατέρας έπιασε δουλειά, έβαψε μερικά έπιπλα, δούλεψε σε περιβόλια, για να μαζέψει χρήματα και να αγοράσει στις τρεις κόρες του φορέματα. Εκείνες τα φόρεσαν και έφυγαν από κοντά του μόλις έμεινε χωρίς καθόλου χρήματα.

7. Οι αδερφές είπαν στο μπαμπά τους που γύρισε χωρίς δώρα: "Είσαι πολύ κακός μπαμπάς". Έφτιαξαν ένα μαγικό φίλτρο και το έριξαν στο φαγητό του. Αυτός έγινε αόρατος και μιλούσε σιγανά, όπως τα φαντάσματα.

8. Η Πεντάμορφη, για να μην στεναχωριέται ο μπαμπάς της που ήταν φτωχός, δούλευε σε κήπους, για να του δίνει χρήματα. Οι αδερφές της περνούσαν τον καιρό τους κάνοντας βόλτες στο δάσος.

9. Τα κορίτσια ζήτησαν από το μπαμπά τους να τους φέρει ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο με στολίδια. Επειδή όμως εκείνος δεν πλούτισε, βρήκε στο δάσος ένα φυτό και τους το πήγε. Οι κόρες του σκέφτηκαν τότε να ζητήσει την κάρτα κάποιου φίλου του κι έτσι γιόρτασαν όλοι μαζί ευτυχισμένα τα Χριστούγεννα.

10. Τα κορίτσια ζήτησαν ακριβά φορέματα, για να τα φορούσαν στο πάρτυ που θα έκαναν σπίτι τους. Εκεί οι αδερφές θα φορούσαν καπέλα και η Πεντάμορφη κορώνα. Περίμεναν έναν επισκέπτη, ένα νέο άντρα, που θα πήγαινε να χορέψει με την Πεντάμορφη, επειδή ήθελε να την παντρευτεί. Όμως αφού θα μείνουν φτωχοί, δεν θα τον καλέσουν και η Πεντάμορφη θα μείνει να κάνει παρέα στο μπαμπά της.

από την Κονταξή Δέσποινα

Κακώσεις γύρω από τον αγκώνα

Οι κακώσεις γύρω από τον αγκώνα είναι αρκετά κοινές και προκαλούνται συνήθως από πέσιμο πάνω στο χέρι. Το κάταγμα της κεφαλής της κερκίδος χαρακτηρίζεται από ακαμψία του αγκώνα. ο οποίος δεν μπορεί να τεντωθεί τελείως. Στα παιδιά είναι αρκετά συνηθισμένο το κάταγμα του βραχιονίου οστού ακριβώς πάνω από τον αγκώνα. Το τραύμα αυτό είναι ασταθές. Οι άκρες του σπασμένου οστού μπορεί να κινούνται και να προκαλέσουν βλάβη στα παρακείμενα αιμοφόρα αγγεία και στα νεύρα. Είναι σημαντικό να ελέγχουμε τακτικά την κυκλοφορία παίρνοντας το σφυγμό του πάσχοντος στον καρπό.

Στη διάγνωση μπορεί να υπάρχει:

1) Πόνος που επιδεινώνεται με την κίνηση.
2) Ευαισθησία γύρω από το μέρος που έχει υποστεί το κάταγμα.
3) Πιθανόν οίδημα (πρήξιμο) και μώλωπες (μελανιές).
4) Αν η κεφαλή της κερκίδας έχει υποστεί κάταγμα θα υπάρχει ακαμψία του αγκώνα.

Στην αγωγή που ακολουθείται προσπαθούμε:

1) Να ακινητοποιήσουμε το χέρι χωρίς να προκληθεί περαιτέρω βλάβη στην άρθωση.
2) Να κανονίσουμε τη μεταφορά του πάσχοντος στο νοσοκομείο.

Η διαδικασία που ακολουθείται όταν το χέρι μπορεί να λυγίσει είναι:

1) Βάζουμε τον πάσχοντα να καθίσει. Εφόσον αυτό είναι εφικτό. Ακουμπάμε απαλά το χτυπημένο χέρι πάνω στο στήθος του πάσχοτα στη θέση που προκαλεί το λιγότερο πόνο. Ζητάμε από τον πάσχοντα να στηρίξει το χέρι του εφόσον είναι δυνατόν.
2) Στηρίζουμε το χέρι με έναν επίδεσμο-αναρτήρα και επιδένουμε με έναν φαρδύ επίδεσμο γύρω από το χέρι και την κοιλιά πάνω στο στήθος. Τοποθετούμε ένα απαλό επίθεμα μεταξύ του χεριού και του στήθους και επιδένουμε με μια φαρδιά επίδεση που διπλώνει πάνω από το στήθος και τον επίδεσμο.
3) Ελέγχουμε το σφυγμό στον τραυματισμένο καρπό κάθε 10 λεπτά. Αν δεν υπάρχει σφυγμός ισιώνουμε απαλά τον αγκώνα μέχρι να επιστρέψει ο σφυγμός και στηρίζουμε τον ασθενή σε αυτή τη θέση.

Η διαδικασία που ακολουθείται όταν το χέρι δεν μπορεί να λυγίσει είναι:

ΔΕΝ επιχειρούμε να λυγίσουμε ή να ισιώσουμε τον αγκώνα δια της βίας.
1) Βάζουμε τον πάσχοντα να ξαπλώσει και τοποθετούμε το χτυπημένο μέλος πάνω στον κορμό του.
2) Τοποθετούμε ένα απαλό επίθεμα μεταξύ του χτυπημένου μέλους και του σώματος του πάσχοντος διασφαλίζοντας έτσι ότι η επίδεση δε θα μετακινήσει τα σπασμένα οστά.
3) Επιδένουμε το χτυπημένο μέλος με τον κορμό του πάσχοντος πρώτα στον καρπό και στους γοφούς και ύστερα πάνω και κάτω από τον αγκώνα.
4) Καλούμε ασθενοφόρο. Ελέγχουμε το σφυγμό στον καρπό κάθε 10 λεπτά.

Δέσποινα Κονταξή
Φυσιοθεραπεύτρια
π. Καθηγήτρια ΙΕΚ Δράμας

φαρμακείο
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΓΙΑΝΝΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΟΣ 5, ΜΑΝΔΡΑ
Τηλ. 210 5555844

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
ΤΣΑΜΟΥ Π. ΔΗΜΗΤΡΑ
ΑΠΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ 11
ΟΙΝΟΗ - ΑΤΤΙΚΗΣ, 19012
ΤΗΛ.: 6942260383, 6944273093

Member of
APTA
American Physical Therapy Association
The Science of Healing, The Art of Caring.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΝΕΖΗΣ, CMT
ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 18 & ΚΟΝΤΟΥΛΗ
ΕΛΕΥΣΙΝΑ
ΤΗΛ.: 210 5542262 - FAX: 210 5542262
ΚΙΝ.: 6970 260350
e-mail: nezis_g@yahoo.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ η Γνώση
Βιβλία
Αναλώσιμα Η/Υ
Είδη δώρων
Σφραγίδες
Φωτοτυπίες
Σχολικά είδη
Ι. ΗΛΙΑΣ - Α. ΔΕΔΕΗΛΙΑ
Εθν. Αντιστάσεως 55 - Ελευσίνα, Τηλ./Fax: 210.5562202
e-mail: bibliopolio.gnosi@gmail.com, www.gnosi.gr

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΞΕΝΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΑΝΝΑ ΚΑΛΟΥΔΑ

Ιωάννα Κόκλα

Η Ιωάννα Κόκλα γεννήθηκε στην Λευκάδα και κατοικεί στην Ελευσίνα.

Είναι παντρεμένη με τον Ελευσίνιο Αναστάσιο Στάμου και έχουν δυο παιδιά, την Αδαμαντία και τον Δημήτρη-Μαυρίκιο.

Είναι απόφοιτος Κοινωνική Λειτουργός, Εργοθεραπεύτρια και Εκπαιδευτικός. Εργάζεται στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, ως Διευθύντρια σε Ειδικό Επαγγελματικό Γυμνάσιο. Ποιήματα και άρθρα της δημοσιεύονται ανελλιπώς από το 1980 έως και σήμερα, σε λογοτεχνικά περιοδικά, εφημερίδες, ραδιόφωνο και τηλεόραση.

Έχει εκδώσει πέντε ατομικές ποιητικές συλλογές:
"Ανασασμός" (1983), έκδ. "Το Ελληνικό βιβλίο",
"Διαστολή στο σήμερα" (1987), έκδ. "Το Ελληνικό βιβλίο",
"Πανάρχαιο κοχύλι" (1993), έκδ. "Πάραλος",
"Η κοινωνός ουσία του χρόνου" (2009), εκδ. "Κέντρον Ελευσινιακών Μελετών-Δάειρα" και
"Το εν Ελευσίνι φως" (2009), έκδ. "Κέντρον Ελευσινιακών Μελετών-Δάειρα".

Συμμετέχει σε μια ομαδική ποιητική συλλογή, με τίτλο **"23 νέοι Ποιητές"** (1983), και σε Ανθολογίες της Αθήνας και της Επαρχίας. Το 1998, υπό την αιγίδα της "Αισχυλείου Δημοτικής Βιβλιοθήκης Ελευσίνας", εξέδωσε την Ιστορική μελέτη - έρευνα, με τίτλο **"Ελευσίς - θριάσιον, ονοματολογία - ετυμολογία"**.

Διαθέτει ένα σημαντικό αριθμό ανέκδοτων πνευματικών ποιημάτων, κυρίως Ιστορικές μελέτες-έρευνες, όπως:
"Άγγελος Σικελιανός και Ελευσίνα",
"Ο Μύθος, λόγος τής αυγής",
και την τριλογία **"Παμμήτειρα Γαία"**. Στην τριλογία συμπεριλαμβάνονται τα βιβλία:
"Γη Μητέρα - Δήμητρα",
"Η έλευσις της Γης μητρός" και
"Αρχήν Μυστηρίων κοινωνήσαντες".

Κατά τα έτη 1997,1999. 2002 συμμετείχε ως εισηγήτρια στο 7^{0}, 8^{0}, και 9^{0} αντίστοιχα **"Συμπόσιο Ιστορίας και Λαογραφίας των Δήμων Αττικής"**, με θέματα σχετικά με την Ιστορική πορεία της Ελευσίνος.

Ποιήματα της έχουν μεταφραστεί σε χώρες του εξωτερικού, όπως επίσης και ποιήματα της έχουν μελοποιηθεί από την μουσικό κ. Μ. Στούπη. Έχει βραβευτεί κατά καιρούς από φορείς και λογοτεχνικά σωματεία. Το 1982 βραβεύτηκε σε διαγωνισμό Ποίησης του "8ου Φεστιβάλ ΚΝΕ-Οδηγητή".

Το 1994 βραβεύτηκε από το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων, για την αντιπολεμική της συλλογή "Διαστολή στο σήμερα". Το 1997 σε διαγωνισμό παραδοσιακής ποίησης, έλαβε το 2^{0} βραβείο από το "Πνευματικό Πρακτορείο Γιοχάνεσμπουργκ". Το 1999 έτυχε τιμητικής διάκρισης στους "13ους Ποιητικούς Αγώνες Δελφών", από την "Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών". Το 2007 απέσπασε το "Βραβείο Σαπφούς", για την συμμετοχή της σε παγκόσμιο ποιητικό διαγωνισμό, υπό την αιγίδα της "Αμφικτυονίας Ελληνισμού", με θέμα "Ειρήνη Πανανθρώπινο Αγαθό". Μόλις πρόσφατα για το 2008, έλαβε το 3^{0} βραβείο σε παγκόσμιο ποιητικό διαγωνισμό, με θέμα "Περιβάλλον-Φύση-Άνθρωπος", απ' το "τμήμα Γραμμάτων της Μουσικής Εταιρείας Βορείου Ελλάδος", το "Κέντρο Πολιτισμού και βιβλίου Ν. Α. Ευρώπης" και τον "Σύνδεσμο Εκδοτών Β. Ελλάδος".

Είναι μέλος της "Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών", της "Εταιρείας Ιστορικών Συγγραφέων", της "Αμφικτυονίας Ελληνισμού" και Ιδρυτικό μέλος του "Κέντρου Ελευσινιαών Μελετών Δάειρα", όπου κατά καιρούς έχει διατελέσει Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος και γενική Γραμματέας.

**Στα πλαίσια των Αισχυλείων 2009
το Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου
θα παρουσιαστούν τα δύο νέα της βιβλία.
Σας περιμένουμε**

Επιμέλεια σελίδας: Ιωάννης Καλομενίδης

οι νέοι φοιτητές του τόπου μας

Ποιοί πέρασαν σε σχολές ΑΕΙ & ΤΕΙ από το Λύκειο Μάνδρας

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΜΑΝΔΡΑΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝ. ΠΑΤΡΟΣ	ΟΝ. ΜΗΤΡΟΣ	ΣΧΟΛΗ ΑΕΙ Ή ΤΕΙ ΠΟΥ ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ
ΒΑΣΙΛΑΚΟΥ	ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	136 ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΚΠ/ΣΗΣ & ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧ. ΗΛΙΚΙΑ ΠΑΤΡΑΣ
ΓΑΒΡΙΗΛ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ	154 ΕΚΠ/ΣΗΣ & ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧ. ΗΛΙΚΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
ΓΙΑΝΝΙΚΑΚΗ	ΣΩΤΗΡΙΑ	ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ	ΑΝΟΥΝΖΙΑ	316 ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ & ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΓΚΙΚΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΚΑΛΛΙΟΠΗ	272 ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΥΛΙΚΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΓΚΛΙΑΤΗ	ΙΩΑΝΝΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΙΜΙΛΙΑ	320 ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΧΙΟΣ)
ΔΟΥΚΑ	ΑΣΗΜΙΝΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΕΛΕΝΗ	162 ΕΠΙΣΤ. ΠΡΟΣΧ. ΑΓΩΓΗΣ & ΕΚΠ/ΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ (ΡΟΔΟΣ)
ΔΟΥΚΑ	ΕΛΕΝΗ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	411 ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ (ΚΟΡΙΝΘΟΣ)
ΔΟΥΚΑ	ΙΩΑΝΝΑ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΦΩΤΕΙΝΗ	453 ΠΟΛ. ΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΗΡΑΚΛΗΣ	ΑΛΑΞΑΝΔΡΑ	315 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΖΗΣΙΑΔΟΥ	ΕΥΓΕΝΙΑ	ΝΕΟΠΤΟΛΕΜ.	ΜΑΓΔΑ	351 ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΡΗΤΗΣ (ΡΕΘΥΜΝΟ)
ΚΑΛΛΙΑΝΤΑ	ΜΑΡΙΑ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	350 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΚΑΝΑΚΗ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	352 ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΤΡΑΣ
ΚΑΝΑΚΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΛΕΝΗ	318 ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ & ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΚΑΡΡΑ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΛΛΗ	284 ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ & ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΛΑΡΙΣΑ)
ΚΑΤΣΕΛΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΜΑΡΙΑ	745 ΕΜΠΟΡΙΑΣ & ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ ΤΕΙ ΛΑΜΙΑΣ (ΑΜΦΙΣΣΑ)
ΚΕΛΕΣΙΔΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΒΑΪΑ	122 ΦΙΛ/ΦΙΑΣ ΠΑΙΔ/ΓΙΚΗΣ & ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΜΑΡΙΑ	411 ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ (ΚΟΡΙΝΘΟΣ)
ΚΟΛΟΒΕΝΤΖΟΥ	ΣΟΦΙΑ	ΜΙΧΑΗΛ	ΚΩΝΣΤΑΝΤ.	653 ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)
ΚΟΠΑΛΑ	ΑΓΑΘΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΕΛΕΝΗ	716 ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ
ΚΟΠΙΤΑΣ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΚΩΣΤΟΥΛΑ	218 ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ & ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ-ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΑΘ. ΑΙΓΑΙΟΥ (ΣΑΜΟΣ)
ΚΟΡΟΠΟΥΛΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΔΙΚΑΙΑ	589 ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
ΚΟΥΚΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΟΥΡΑΝΙΑ	159 ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ
ΚΟΥΜΟΥΣΙΔΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	ΣΑΒΒΑΣ	ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ	451 ΠΟΛ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΚΡΙΕΚΟΥΚΗΣ	ΑΓΓΕΛΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΘΕΟΔΩΡΑ	567 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)
ΚΩΤΣΗ	ΧΑΪΔΩ	ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛ.	ΙΩΑΝΝΑ	565 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΛΑΣΚΟΥ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤ.	692 ΒΡΕΦΟΝΗΠΙΟΚΟΜΙΑΣ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΙΩΑΝΝΙΝΑ)
ΛΙΑΣΚΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ	216 ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΡΗΤΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)
ΛΙΚΑ	ΑΝΤΟΝΕΛΑ	ΜΑΡΚ	ΡΟΖΙΝΕ	316 ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΜΑΘΙΟΠΟΥΛΟΥ	ΓΕΩΡΓΙΑ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΠΑΡΘΕΝΑ	696 ΛΑΪΚΗΣ & ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΑΡΤΑΣ)
ΜΑΝΙΟΣ	ΕΡΡΙΚΟΣ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ	285 ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΜΠΑΡΤΖΟΥ	ΜΑΡΙΑΝΝΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ.	ΑΘΗΝΑ	143 ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ ΘΡΑΚΗΣ (ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ)
ΜΠΗΤΡΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ.	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ	ΣΤΥΛΙΑΝΗ	511 ΝΑΥΠΗΓΙΚΗΣ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ
ΜΠΟΛΟΒΙΝΟΥ	ΕΛΕΝΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΙΩΑΝΝΑ	649 ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
ΜΥΣΙΡΛΟΓΛΟΥ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	101 ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΜΥΤΑ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	ΣΩΤΗΡΙΟΣ	ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	161 ΔΙΕΘΝΩΝ & ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (ΘΕΣ./ΝΙΚΗ)
ΝΟΔΑΡΑΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΜΑΡΙΑ	239 ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΑΤΡΑΣ
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	ΑΡΕΤΗ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	201 ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΜΠ
ΠΕΠΠΑ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ	207 ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΘΡΑΚΗΣ (ΞΑΝΘΗ)
ΠΕΠΠΑ	ΕΛΕΝΗ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΜΑΡΙΑ	136 ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΕΚΠ/ΣΗΣ & ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΧ. ΗΛΙΚΙΑ ΠΑΤΡΑΣ
ΠΕΠΠΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ.	ΙΣΙΔΩΡΑ	223 ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΘΡΑΚΗΣ (ΞΑΝΘΗ)
ΠΛΕΣΤΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΕΛΕΝΗ	649 ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
ΡΕΝΤΟΥΜΗΣ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΕΛΕΝΗ	479 ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΧΑΛΚΙΔΑΣ
ΣΑΜΠΑΝΗ	ΝΙΚΗ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΘΕΟΔΩΡΑ	350 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (ΒΟΛΟΣ)
ΣΙΩΖΙΟΥ	ΒΑΡΒΑΡΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ	499 ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΕΙ ΧΑΛΚΙΔΑΣ
ΣΟΥΡΜΠΑ	ΑΘΑΝΑΣΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	567 ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ (ΗΡΑΚΛΕΙΟ)
ΣΤΕΡΓΗΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΕΙΡΗΝΗ	585 ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΣΑΡΠΑΛΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	374 ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΘΡΑΚΗΣ (ΚΟΜΟΤΗΝΗ)
ΦΑΡΜΑΚΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΣΟΦΙΑ	283 ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ & ΓΕΩΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΧΑΤΖΗΜΗΤΡΟΣ	ΜΙΧΑΗΛ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΜΑΡΙΑ	223 ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ & ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΘΡΑΚΗΣ (ΞΑΝΘΗ)

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 10%

ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝ. ΠΑΤΡΟΣ	ΟΝ. ΜΗΤΡΟΣ	ΣΧΟΛΗ ΑΕΙ Ή ΤΕΙ ΠΟΥ ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ
ΔΙΟΛΕΤΗ	ΔΟΞΑ	ΧΡΗΣΤΟΣ	ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ	590 ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ-ΣΥΝ/ΚΩΝ ΕΠΙΧ. & ΟΡΓΑΝ. ΤΕΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ
ΜΠΑΡΤΖΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΑΘΗΝΑ	247 ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΣΠΕΡΙΝΟ ΛΥΚΕΙΟ ΜΑΝΔΡΑΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝ. ΠΑΤΡΟΣ	ΟΝ. ΜΗΤΡΟΣ	ΣΧΟΛΗ ΑΕΙ Ή ΤΕΙ ΠΟΥ ΕΙΣΑΓΕΤΑΙ
ΠΙΠΙΛΗ	ΕΛΕΝΗ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ	303 ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΕΙΡΗΝΗ	201 ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΜΠ

Ο ΔΗΜΟΦΩΝ κυκλοφορεί και διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ. Προαιρετικές εισφορές και χορηγίες στην τράπεζα ΠΕΙΡΑΙΩΣ λογ. 5170039501733.
Το περιοδικό μας μπορείτε να το βρείτε:
• Στην Μάνδρα στην Δημοτική Βιβλιοθήκη και στο ΚΑΠΗ - Στο κατάστημα ψιλικών Αναστ. Μαρούγκα, Στρ. Ρόκα
• Στο "ΕΥΩΝΥΜΟ CAFE", Β. Λάσκου 4 • Στην Ελευσίνα από το Βιβλιοπωλείο "η Γνώση" - Εθν. Αντιστάσεως 55